

[2nd March 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If hon. Members want to express their sense of resentment, they can express it outwardly.

V.—ADJOURNMENT MOTIONS.

MR. SPEAKER : Let us now take up the adjournment motions.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : As the hon. Members, who have given notice of them, are not in the House, they shall be deemed to have lapsed.

MR. SPEAKER : The adjournment motions given notice of by Sri V. R. Nedunchezhiyan, Sri Saw. Ganesan, Sri M. Kalyanasundaram, Sri K. R. Nallasivam and Sri M. V. Karivengadam are all deemed to have lapsed, since they are not here to move them.

VI.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1965—66.

திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டை நான் ஆதரிக்கிறேன்; ஆதரிக்கும் முகந்தான், சில விஷயங்களைத் தங்கள் மூலம் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய பட்ஜெட் உரையில், சென்ற 10, 15 ஆண்டுகளாக, நம் முடைய தமிழ் நாடு பொருளாதாரத் துறையிலே எவ்வளவு வேகமாக முன்னேறி வந்திருக்கிறது, அதற்குக் காரணம் தமிழ் நாட்டின் ஜனநாயகப் பண்பும், மக்களுடைய அமைதியான போக்கும் உறுதுணையாக இருந்து, முன்னேற்றத்திற்கு ஆக்கம் அளித்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், இந்தி எதிர்ப்பின் பெயரால், தமிழ் நாட்டிலே நடந்த, சில சம்பவங்களுக்கு வருத்தம் தெரிவித்து, ஜனநாயகத்தின் முறையான பாதுகாப்பிற்காக எதிர்க்கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் தன்னுடைய பட்ஜெட் உரையிலே, அதன் முடிவிலே கோரியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இரண்டு நாட்களாக இந்தச் சபையினுடைய நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கும்போது, தமிழ்நாட்டினுடைய அமைதியின்மைக்கு இந்தச் சபையே காரணமோ என்ற ஒரு ஐயப்பாடு எனக்கு எழுகிறது. இதற்கு முன்னால், உண்மையாகவே இந்தியினுடைய வளர்ச்சியினால், பொது மொழியினுடைய வளர்ச்சியினால், தமிழ்நாட்டிற்கும் தமிழுக்கும் பாதகம் வருமோ என்ற பொதுவான

கனம் சபாநாயகர் : 'அமைதியின்மைக்குச் சபையே காரணமோ' என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்வது போல் இருக்கிறது. That may be objected to by some.

* திரு. ஏ. பி. வி. வீரபாகு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 'இந்தச் சபையில் நடந்த இரண்டு நாள் சம்பவங்கள்' என்று நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் எடுத்துக்கொண்டு அர்த்தம் செய்வதென்றால் அதுவே ஒரு 'எக்ஸ்ப்ளனேடரி நோட்' ஆகப் போய்விடும்.

2nd March 1965]

கனம் சபாநாயகர் : தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு : Connotation of words சபையில் உள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுக்குப் புரியும் என்ற காரணத்தால் அதை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. நான் சொல்லும் ஒவ்வொன்றையும் தங்கள் மூலமாகத்தான் சபைக்குச் சொல்கிறேன். இந்தச் சபையில் அசம்பாவிதமாக யார் நடந்துகொண்டார்களோ அவர்களுக்குத்தான் நான் சொல்லியது பொருந்துமே தவிர, இந்தச் சபைக்குப் பொருந்தாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தமிழ்நாட்டிலே இந்தியினுடைய ஆதிக்கம் வலுவுற்றுத் தமிழுக்கு ஆபத்து வரும் என்று பொதுமக்கள் உண்மையாகவே கருதி, genuine fear அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு, அதனால் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி இதுவரை அடைந்திராத அளவுக்கு வலுவுற்றிருந்ததோ என்று நான் எண்ணி இருந்தேன். ஆனால், இரண்டு நாட்கள் சம்பவங்களைப் பார்க்கும்போது, அரசியல் காரணத்திற்காக, ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்கு வன்முறையை ஒரு முறையாகக் கொண்டு தமிழ்நாட்டு அரசியலில் செயலாற்றுவதென்பது இப்பொழுது அதிகமாக ஆக்கம்பெற்று வருகிறது என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. ஜனநாயக வாழ்வில் அக்கறை உள்ளவர்கள், ஜனநாயகப் பாங்குகளையும், சம்பிரதாயங்களையும் வளர்க்க எண்ணுகிறவர்கள் இம்மாதிரிப் போக்கை ஆதரிக்க முடியாது. அதற்கு நேர்மாறாக இந்த மாதிரிப் போக்கை வளர்ச்சியுறாமல் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால் அது தவறாக இருக்காது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

சரித்திரம் தான் நமக்குப் பெரிய வழிகாட்டி. ஃப்ரெஞ்ச் ரெவல்யூஷன் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே நடந்தது. ஜனங்கள் புரட்சி செய்தார்கள். புரட்சி செய்த அன்று 'பாஸ்டில் பரிசனை' உடைத்து அங்கே இருந்த க்ரிமினெஸ்களை விடுதலை செய்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் அந்த நாட்டில் என்ன ஏற்பட்டது? நெபோலியன் போனபார்ட்டி ஒரு பெரிய யதேச்சாதிகாரியாகி அந்த நாட்டினுடைய அதிகாரத்தையே கைப்பற்றினான். தமிழ் நாட்டிலே பிப்ரவரி 10-ந் தேதிக்குப் பின்னால் நடந்த இரண்டு, மூன்று நாட்களினுடைய சம்பவங்களைப் பார்த்த போது, இந்த நாட்டிலே ஆட்சி ஸ்தம்பித்துவிட்டதா, ஜனநாயக முறை தோற்று விட்டதா என்ற ஐயப்பாடு சிந்திக்கிறவர்களுடைய மத்தியிலே பரிணமிக்க ஆரம்பித்தது. அதிருஷ்டசமமாக, நம்முடைய சர்க்கார் விழிப்பாக இருந்த காரணத்தினால், இரண்டு மூன்று நாட்களிலேயே நிலைமையைச் சமாளித்துவிட்டது. ஆனால், ஜனநாயக முறையிலே உணர்ச்சிக்குக் கட்டுப்பாடு விதித்து, விவாதத்தின் மூலம், பரிசீலனையின் மூலம் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது என்கிற அடிப்படையை மறந்த காரணத்தினாலோ என்னவோ, எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் விவாதத்திலே நம்பிக்கை வைக்காமல், உணர்ச்சியின் போக்கினைத் தூண்டக்கூடிய வகையிலே

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு] [2nd March 1965]

இன்று வரையிலும் நடந்துவருகிறார்கள் என்பதை எண்ணும் போதுதான் ஜனநாயகத்தில் அக்கறை உள்ள என்போன்றவர்களுக்கு மிகுந்த வேதனையையும் கவலையையும் அளிக்கிறது. எதிர்க்கட்சி இல்லாத விவாதம் 'சப்' என்று தான் இருக்கும். ஆனால், கட்சி இல்லையே என்பதற்காக அரசாங்கம் நின்றுவிட முடியாது என்பதை எதிர்க்கட்சியினர் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயகப் பண்பையும் ஜனநாயக வரலாற்றையும் நல்ல முறையிலே அமைக்க வேண்டும் என்ற பொறுப்பு ஏதோ ஆளும் கட்சிக்கு மாத்திரம் தான் உண்டு என்று எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் நினைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஜனநாயகம் இந்த நாட்டில் தோற்றால், அதற்கு அவர்கள்தான் அதிகப் பொறுப்பாளி என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஜனநாயக சம்பிரதாயங்களை நாம் ஏற்படுத்தும்போது, ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்துகொண்டே போனால், அவர்கள் ஜனநாயகத்தை விரும்புகிறார்களா என்பதிலே கூட எனக்கு ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஃப்ரெஞ்ச் ரெவல்யூஷன் பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். அந்தச் சரித்திரச் சான்றை நான் சுட்டிக்காட்டினேன். வன்முறைப் புரட்சிகள் தேசத்திலே ஏற்பட்டால் அது யதேச்சாதி காரத்தில் போய் முடியும், அது சரித்திரம் நமக்குக் காட்டுகிற மரபு, அது சரித்திரம் நமக்குக் காட்டுகிற படிப்பினை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ஜீவாதார உரிமைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, நமது ஒப்பற்ற தலைவர், காலஞ்சென்ற பண்டித நேரு அவர்கள் 'Democracy is our way of life' என்று சொன்னார். 'ஜனநாயகம் எங்களுடைய வாழ்க்கை முறை', என்றார். அரசியல் முறை மாத்திரமல்ல. இது எங்களுடைய வாழ்க்கை முறை என்று அவர்கள் சொன்னதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். யாரும் ஆட்சியாளராக இருக்க லாம். ஆனால், எல்லா மக்களும் சம சந்தர்ப்பமும், சம சூழ்நிலையும், அரசியலிலே பங்குகொள்ளுவதற்கான வாய்ப்பும் கொடுக்கின்ற இந்த ஜனநாயக முறையை நாம் சரியாகப் பயன்படுத்தா விட்டால், கொடுங்கோலாட்சி ஏற்பட்டு, சம உரிமையைப் பறிப்பதற்குரிய, ஜனங்கள் மத்தியிலே இருக்கும் உரிமைகளைப் (ப்ரிவிலேஜெஸ்) பறிக்கக்கூடிய ஆட்சி முறைக்குக் கொண்டுவர விட்டுவிடும். ஆகவே, அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு உதவி செய்யாமலிருப்பது மாத்திரமல்லாமல், ஜனநாயகத்திற்கே கெடுதல் விளைவிக்கின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை இந்தச் சபையில் எதிர்க்கட்சியினர் மீது நான் சுமத்த விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்திற்குக் கெடுதல் விளைவிக்கக்கூடிய அரங்கமாக இந்தச் சபை விளங்க முடியுமா என்பதை அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாட்டிலுள்ள சிக்கலான பிரச்சனைகளைக் குறித்து விவாதித்துத் தீர்வு காண்பதற்குரிய ஆலோசனைகளை எடுத்துச்சொல்லி, எல்லோருடைய சம்மதத்தையும் (common consent) பெறுவதற்கான ஒரு விவாத அரங்கமாக விளங்கவேண்டிய இந்தச் சபையில் அவர்கள் இம்மாதிரி நடந்துகொண்டது ஜனநாயகப் போக்கா என்பதை

2nd March 1965] [திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

அந்த எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி, தமிழ் ஆக்கத்திற்காக அல்ல, இந்தி எதிர்ப்புக்காகவும் அல்ல, அரசியல் காரணத்திற்காக அவர்களையும் அறியாமல் ஜனநாயகத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிற பேரடி என்பதை நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இந்தி மொழி பிடிக்காமல் இருக்கலாம். இந்தி மொழியைக் குறித்துக் கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். இந்தி மொழியை எந்த விதமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதிலே கூட கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். ஆனால் இந்தி மொழியை இந்த நாட்டின் பொது மொழியாக ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களும் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். ஆனால், 'இந்தி வேண்டாம் என்று நான் சொல்கிறேன், ஆகவே, எல்லோருக்கும் இந்தி வேண்டாம்' என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலையைத் தமிழ்நாட்டில் அவர்கள் தோற்றுவித்தால், அது அராஜக நிலை அல்லவா? யதேச்சாதிகாரப் போக்கு அல்லவா என்பதை அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சமீபத்தில் நாட்டில் நடந்த கிளர்ச்சி என்ன? 'தமிழுக்கு ஆபத்து வருகிறது' என்று மாணவர்களிடையே சொல்லப்பட்டது. ஆனால், அதே நேரத்தில், 'ஆங்கிலம் நீடிக்கவேண்டும்' என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி இல்லை. ஆங்கில மொழியை இந்தியாவின் பொது மொழியாக, இந்தியாவின் ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற ஒருசாரார் மாணவர்கள் மத்தியிலே சொல்லிப் பயத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆங்கிலம் படித்தவர்கள், ஆங்கிலம் படிக்கின்றவர்கள் அவ்வாறு மாணவர்களைத் தூண்டினார்கள். இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்பவர்கள் யார்? தமிழ் மாத்திரம் படித்தவர்கள், தமிழுக்கு ஆபத்து வருகிறது என்று சொன்னால் அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களை ஒத்துக்கொள்ளச் சொல்லவில்லை. ஆனால், ஆங்கிலம் படித்தவர்கள், ஆங்கிலம் படிக்கிறவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? இந்த நாட்டின் பொது மொழி ஆங்கிலமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

ஆங்கிலத்தினால் தமிழுக்கு ஆபத்து வராது, இந்தியினால் தான் தமிழுக்கு ஆபத்து வரும் என்ற வாதத்தை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அந்த வாதத்தை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற காரணத்தினால்தான் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள மறுக்கிறார்கள். விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதாக இருந்தால் அவர்கள் சமாதானம் அடையக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் தமிழ் நாட்டில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி அரசியல் கிளர்ச்சி. தமிழ் நாட்டில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி ஜனநாயக விரோதக் கிளர்ச்சி. தமிழ் நாட்டில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி ஆங்கிலம் படித்தவர்களுடைய கிளர்ச்சி. தமிழ் நாட்டில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி ஆங்கிலம் படிக்கின்றவர்களுடைய கிளர்ச்சி. ஆங்கிலம் இந்த தேசத்தின் பொதுமொழியாக இருக்க வேண்டுமா, இல்லையா என்

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு] [2nd March 1965]

பதை இந்த முறையில் தீர்மானிக்க முடியாது. இத்தகைய முறையைக் கையாளுவது என்றால் அது தன்னுடைய வந்தானத்தையே இழந்துவிடக் கூடும். ஆங்கிலத்தையே வற்புறுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிற நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு இக்கட்டான நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையைச் சரியாக அரசாங்கம் புரிந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நாம் இந்திதான் இந்த தேசத்தின் பொதுமொழி என்பதை இன்று ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் என்றைக்கு இந்தியைப் பொதுமொழியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்களோ அன்றைக்கே தமிழ் நாடு மாத்திரம் அல்ல இந்த தேசத்தின் பல்வேறு பாகங்களில் உள்ளவர்களும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது என்றால் அது வங்காளத்திலும் ஏற்பட்டதே என்றால் அது லிம்பதடிக் ரீ ஆக்ஷன். பெங்காலில் முன்பு கிளர்ச்சி நடந்தபோது இங்கே வ. உ. சி. அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். இப்படி தமிழ் நாட்டில் எது நடந்தாலும் அதன் பிரதிபலிப்பை வங்காளத்தில் பார்க்க முடியும். அப்படியே அங்கே நடப்பதின் பிரதிபலிப்பு இங்கே நடக்கும். இது சரித்திரபூர்வமானது. இங்கே நடந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி அங்கும் நடந்ததே என்றால் அது தேசிய ஒருமைப்பாடு உணர்ச்சி காரணமாக ஏற்பட்டதே. இந்த உணர்ச்சியே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1906-ல் பார்ட்டிஷன் ஆப் பெங்கால் கிளர்ச்சி அங்கே நடந்தபோது இங்கேயும் நடந்தது என்பதை நினைவு கூர்ந்தால் இங்கே இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி நடந்த போது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு உணர்ச்சி பூர்வமான மதிப்புத் தர பெங்காலில் நடந்தது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இன்றைக்கு இந்தி பேசாத ராஜ்யங்கள் என்றால் ஆந்திரா, கேரளம், தமிழ்நாடு, பெங்கால், மகாராஷ்டிரா, பஞ்சாப், இவற்றில் உள்ளவர்கள் இன்றைக்கு இந்தியை ஏற்றுக் கொண்டுதானே இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் சொல்கிற வாதம் எவ்வளவு அபத்தமானது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். பெங்காலில் நடந்தது என்றால் தமிழ் நாட்டு மக்களின் புண்பட்ட உள்ளங்களுக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதல் அளிக்கக்கூடியதுதான் அது. ஆனால் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி மூலமாக ஜனநாயகப் போக்குக்கு மாறுதல் ஏற்படுவது மாத்திரம் அல்ல. இந்தி எதிர்ப்பு கிளர்ச்சியின் அடிப்படையில் இந்த நாட்டைப் பிரிக்க சூழ்ச்சி நடக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தி பொது மொழியாக வேண்டும். இந்தி பேசாத பகுதி மக்கள் விரும்புகிற வரையில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இடம் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் ஆங்கிலம்தான் பொது மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று அவர்களை வற்புறுத்த நமக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? எதிர் கட்சிக்காரர்களுக்கு தங்கள் கருத்தை வலியுறுத்த உரிமை உண்டு. பலாத்காரத்தின் மூலமாக பிறர் மீது தங்கள் கருத்தைத் திணிக்க என்ன உரிமை இருக்கிறது. ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதை முறியடிக்க பலாத்காரத்தில் இறங்குவது என்றால் அதை நம்முடைய அரசாங்கம் அனு

2nd March 1965] [திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

மதிக்கக் கூடாது. நம்முடைய சகோதரர்கள் எதிர்க் கட்சி மெம்பர்கள் இனிமேலாவது சட்டசபையில் நடத்துகிற கிளர்ச்சியை இன்றோடு கைவிடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இத்துடன் இவ்விஷயத்தை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது நாட்டிலே இன்று இருக்கிற சிக்கலான உணவுப் பிரச்சினை பற்றிக்கூட அவர்கள் அக்கறை காட்டவில்லை. கரைஸ் ஃபார் மூன் என்று சொல்வார்களே சந்திரன் வேண்டும் என்று அழுவதைப்போல மொழிப் பிரச்சினை யை வைத்துக் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். இன்னும் திருமந்திரம் என்ற நூலை ஆதாரமாகக் காட்டி பதினெட்டு மொழியும் தமிழில் இருந்துதான் வந்தன என்று கூடச் சொல்வார்கள்.

டாக்டர் பா. நடராஜன் : அப்படி திருமந்திரத்தில் சொல்ல வில்லை, பதினெட்டு பாஷையையும் படிக்க வேண்டுமென்றே சொல்கிறார்கள். நான் அந்தப் பாட்டைப் படித்து இருக்கிறேன். அதை மொழி பெயர்த்தும் வருகிறேன்.

திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு : டாக்டர் அந்தப் பாட்டை படித்திருக்கிறார்கள். நான் அந்தப் பாட்டின் அர்த்தத்தையும் படித்து இருக்கிறேன். சைவ சித்தாந்த கழகத்தாரால் வெளியிடப் பட்டுள்ள புத்தகத்திலேயே இருக்கிறது. சீன மொழியும் கூட தமிழில் இருந்துதான் வந்தது என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு தான் நிலைமை போகிறது. டாக்டர் எழுதுகிற புத்தகத்தில் வேண்டுமானால் அதை மறுக்கலாம். இப்படி மொழிப் பிரச்சினை எழுப்பப்படுகிற காரணத்தினால் முக்கியமாக உணவுப் பிரச்சினை கூட மங்கிப் போய்விட்டது. இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட கஷ்டம் ஓரளவுக்கு நீங்கி இருக்கிறது என்றாலும் கூட இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டதாக நாம் நினைக்க முடியாது. காரணம் அன்றாடம் நமக்கு மூன்று வேளை உணவு தேவையாக இருக்கிறது. இது ஏதோ ஓராண்டு பிரச்சினை என்று கருதிவிட முடியாது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே உணவு அளிக்கக் கூடிய பிரதேசம் தாம்பிரவணிப் பிரதேசம். அங்கு அவ்ளளாமை கம்மியாக இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் நிறைய நெல் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் ஒரு ஜில்லாவைவிட்டு இன்னொரு ஜில்லாவிற்கு தானியம் போகக் கூடாது என்ற ரெகுலேஷன் இருக்கிறது. அதன் காரணத்தினால் இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு ரூபாய் பன்னிரண்டு பைசாவுக்கு ஒரு படி அரிசி கிடைக்கிறது என்றால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து ஒரு படி அரிசி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்றுள்ள சட்டம் என்ன? நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு அதிகமாக விற்பதும் தப்பு. வாங்கிச் சாப்பிடுவதும் தப்பு. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு மக்கள் பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள். பசியைப் பயமுறுத்த முடியாது. பணக்காரனைத்தான் பயமுறுத்த முடியும். சட்டத்திற்கு பயந்து பசி உண்டாகாமல் இருப்பது இல்லை. இதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு இல்லை. நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதனுடைய சட்டத்தின்

10-30
a.m.

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு] [2nd March 1965]

மூலமாகப் பொறுப்பைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நான் ஒரு ஆலோசனை சொல்லிக்கொள்கிறேன். கம்யூனிஸ்டு அன்பர் ஒருவர் இங்கு இருந்தால் எனக்கு செகண்ட் பண்ணுவார். புரொடியூஸர்ஸ் மார்க்கெட் பிரைஸ் என்று ஒரு நிலையை நீங்கள் வைத்து விட்டால் நீங்களே இரண்டு நிலைமைகளையும் சரிசெய்ய முடியும். நான்கு லட்சம் ப்ரொக்யூர் பண்ணுகிறீர்கள். ஆனால் மொத்த விளைவு 40 லட்சம். மீதியுள்ள 36 லட்சம் கண்ட்ரோல் விலைக்கு விற்கப்படவில்லை என்பது இந்த 6, 7 மாத அனுபவத்திலிருந்து நமக்குத் தெரிகிறது. அப்படி விற்கப்படுவதை சட்ட ரீதியாகக் குற்றமாக்கிவிட்டு, குற்றத்தை தண்டிக்காமல் அகப்பட்டவர்களைத் தண்டித்துக் கொண்டிருப்பது சரியான முறையாகாது. பத்து விட்டருக்கு மேல் கொண்டுபோகக் கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் திருநெல்வேலியில் பட்டினி வந்துவிடும். ஆனால் இப்பொழுது அங்கு பட்டினி இல்லை. நாட்டிலே உற்பத்திப் பற்றாக்குறை என்று சொல்ல முடியாது. விலைவாசி ஏற்றம் அதிகமாகிக் கொண்டு போவதைத் தடுக்கிற நிலைமையினால்தான் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. டிஸ்ட்ரிபியூஷன் பற்றாக்குறை என்று சொல்லலாமே தவிர உற்பத்திப் பற்றாக்குறை என்று சொல்ல முடியாது. நான்கு லட்சம் ப்ரொக்யூர் பண்ணுவதற்குப் பதிலாக ஏன் 30 லட்சம் ப்ரொக்யூர் பண்ணக்கூடாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மார்க்கெட்டில் இருக்கிற சர்ப்ளஸ் அவ்வளவும் ப்ரொக்யூர் பண்ணுவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு : நீங்கள் சொல்வது சரி, இரண்டு மாதத்திற்குள் ப்ரொக்யூர் பண்ணவேண்டும். இரண்டு லட்சம் வர வேண்டியதில் 3 ஆயிரம்தான் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிபியூஷன் பண்ணுவதில் எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ப்ரொக்யூர் பண்ணுவதில் கஷ்டமில்லை. உண்மையிலேயே எந்த எந்த இடங்களில் பற்றாக்குறை இருக்கிறதோ அங்கு உடனடியாகத் தானியங்கள் போய்ச் சேரவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தனிப்பட்டவர்கள் என்றால் மாத்திரம் லாரி அதிகமாகக் கிடைக்குமா? ரெயில் வேகக் கிடைக்குமா?

திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு : ஓபன் மார்க்கெட்டில் 2 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா இல்லையா? அதில் சட்ட ரீதியாகக் குற்றவாளிகளா இல்லையா? இந்த நிலைமையை வைத்துக்கொண்டு பிரைஸ் ஃபிளிக்சேஷன் பாலிசியைத் திட்டவாட்டமாகப் பரிசீலனை செய்யாமல் தட்டிக் கழிப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

ஜில்லாக்களிலிருந்து சர்ப்ளஸ் பூராவையும் கொடுத்து விட்டோம். ஆனால் டெஃபிசிட் உள்ள இடத்திற்குச் சரியான முறையில் விநியோகம் செய்யப்படவில்லை. இன்றைக்குத் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு படி அரிசி 1 ரூபாய் 2 அணுவுக்கு கிடைக்கிறது என்றால் திருநெல்வேலியில் 2 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கவேண்டிய

2nd March 1965] [திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

நிலை இருக்கிறது. இதற்குப் பரிகாரம் காணவில்லை. ஆனால் இந்த நிலைமைக்குப் பரிகாரம் காணவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளை நாம் பட்ஜெட்டிலே பார்க்கிறோம். அதிலே 4,000 கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 2,000 கிணறுகளிலிருந்து 4,000 கிணறுகளாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கதாகும். நம் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளையும் மற்ற ஏற்பாடுகளையும் வைத்து துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். ஆனால் இன்று கேள்விக்கு விடையளிக்கும் பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாதிரிப் பண்ணையில் நஷ்டம் வருகிறது என்று. நிலத்தைப் பண்படுத்துபவர்களுக்கும், நிலத்தை வளப்படுத்துபவர்களுக்கும் அதிகமான செலவு வருகிறது. அதனால் ரிட்டன் காணவில்லை. ரிட்டன் வரவில்லை என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். கிணறு லோன், மாட்டு லோன் என்று கொடுத்துக்கொண்டே போனால் விவசாயம் எப்படி அபிவிருத்தியாகும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால் மாட்டுத் தீவனத்திற்கு நீங்கள் மானியம் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சபையில் சொன்னீர்கள். ஏன்? இதுபோன்று பல ராஜ்யங்களில் கூடச் சொன்னார்கள். இதை உண்மையாகப் பரிசீலனை பண்ணிப் பார்த்தால் நம்முடைய நாட்டில் நடைபெறுவது கன்ஸம்ஷன் விவசாயம் அல்ல என்பது தெரியும். வேண்டுமானால் 10,000-ல் ஒரு கிணறு வெட்டிக் கொடுங்கள். அதைவிட்டு லோன் தருகிறோம் என்று சொன்னால் அவன் லோனை எப்படித் திருப்பி அடைக்க முடியும். வட்டி எப்படிச் செலுத்த முடியும். ஆகையால் லோன் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக கிணறு வெட்டிக் கொடுத்து விடலாம். எக்ஸ்கியூடிவ் என்ஜினியர்கள் மூலம் சானலைஸ் பண்ணி கிணறு வெட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இன்று எத்தனையோ ரூபாய்கள் செலவழிக்கிறார்கள். இந்த விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் அரசாங்கமே கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கலாம்.

ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : சும்மா கொடுங்கள் என்று கூறுகிறீர்களா?

திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. விவசாயி யாசிக்கிறவன் அல்ல. அவன் முதுகெலும்புபோன்று உள்ளவன். அவன் லோனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் எங்க ளிடம் வந்து சொல்வான். நாங்கள் கடன் தவணையைத் தள்ளிப் போடுங்கள் என்று சிபாரிசு பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாகுபடி பொய்த்துவிட்டது என்றால் 4 அணு வரிவசூல் செய்கிறார்கள். பாக்கியுள்ள 75 சதவிகிதத்தை விவசாயி அனுபவித்தானு. நல்ல விளைச்சலை விரும்பும்பொழுது எப்படி விவசாயிகள் ஊக்குவிக்கப் படுகிறார்கள் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். I am only giving out my thoughts. நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லுகிறேன். பட்ஜெட்டிலே

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு] [2nd March 1965]

கிணறுபற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான் இது பற்றி யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஃபிஷரீஸ் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, இந்த நாட்டிலே 3 லட்சம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அகில இந்திய டார்ஜெட் 50 லட்சம் டன் என்று விதித்து இருக்கிறார்கள். ஐம்பது லட்சம் டன்னுக்கு 3 லட்சம் டன் மட்டும் உற்பத்தி செய்வதால் டார்ஜெட்டை பூர்த்தி செய்துவிட முடியாது. உணவுத் துறையில் ஃபிஷரீஸ் மிகவும் முக்கியமான டிபார்ட்மெண்ட். ஆகையால் இன்னும் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய தற்கால ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். நான் எல்லாம் மீன் சாப்பிடக்கூடிய ஆள் இல்லை. கடலில் உணவு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. கடலில் வெஜிடேஷன், ப்ரொமன் கண்டெண்ட் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். அதை அப்படியே உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் என்னைப் போன்றவர்களால் முடியாது. ப்ராசஸ் ஃபுட் ஆக 'ஸி-வெஜிடேஷனை' ஏன் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது? எவ்வளவோ 'ப்ராசஸ்ஃபுட்' ஆரம்பிக்கிறோம். இதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேல்ஸ் டாக்ஸ், ஸ்டாம்ப் டியூட்டி ஆகியவற்றிலிருந்து நிறையப் பணம் வரும் என்று நினைத்து இந்த வருஷம் 11 கோடி ரூபாய் பற்றுகு குறையை 'கவர்' பண்ணாமல் முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். சேல்ஸ்டாக்ஸ் மூலம் நிறையப் பணம் வருகிறது; ஸ்டாம்ப் டியூட்டியிலிருந்து வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதோடு கூட 'பிஸ்கல் கமிஷன்' வரப்போகிறது. 'கிரேட்டர் அலொகேஷன்' கிடைக்குமென்ற காரணத்தால் ஜனங்களைத் தொந்தரவு பண்ணவேண்டாமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நமது பாராட்டு தலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் 'எவேஷன் ஆப் சேல்ஸ்டாக்ஸ் அண்டு ஸ்டாம்ப் டியூட்டி' அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஸ்டாம்ப் டியூட்டியில் எவேஷன் அதிகமாக இருக்கிறது. இதிலே எல்லோருக்கும் ஒரு பாலிஸி மெதட் போடுவது நல்லதா என்று பார்க்க வேண்டும். தற்போது சட்டத்தின் மூலமாகப் பயப்படுத்தி எவேஷன் இல்லாமல் தடுக்க முடியும் என்ற ஒரே போக்கில் சிந்தனை போய்க்கொண்டிருக்கிறது. எவேட் பண்ணாமல் தடுக்க என்ன சூழ்நிலைகளை உண்டாக்க வேண்டுமென்று பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும். நம்முடைய நாடு ஜனநாயக நாடாக இருப்பதால் அந்த வகையிலே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்னதான் இருந்தாலும் சேல்ஸ்டாக்ஸ் எவேட் பண்ணாத வியாபாரி இருப்பான் என்று சொல்லவே முடியாது. இதை எந்த வியாபாரியாக இருந்தாலும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். அதே மாதிரி சொத்து வாங்குகிற யாரும் ஸ்டாம்ப் டியூட்டியை எவேட் பண்ணாமல் இருக்க முடியாது. இது தெரிந்த உண்மை. வாங்குகிற சொத்தின் மதிப்பை சர்க்காரே நிர்ணயம் செய்கிறதென்று நல்லது. ஒரு சொத்தை வாங்குகிறவன் 7½ சதவிகிதம் ஆவது

2nd March 1965] [திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

போட்ட மூலதனத்திற்குக் கிடைக்குமா என்று பார்த்துத்தான் வாங்குகிறான். கட்டிடம் இல்லாத நிலத்திற்கு இப்போது 'அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸ்' கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நிலம் என்ன விலைக்கு விற்பனையும் இந்த 'வால்யூவேஷன்' படி டியூட்டி கட்ட வேண்டுமென்று நிர்ணயித்து விடுகிறோம். ஆகவே, சட்டத்தின் மூலம் மட்டும், சட்டத்தையும் அதிகாரிகளையும் நம்பி மட்டும் இந்த கலெக்ஷனைச் செய்ய வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சமீபத்தில் பத்திரிகையில் ஒன்று பார்த்தேன். எல்லாவற்றையும் 'மல்டி பாயிண்ட் சேல்ஸ்டாக்ஸ்' ஆக மாற்ற வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தாங்கள் தயாராக இருப்பதாக மந்திரியவர்கள் ஓரிடத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டவர்கள் எல்லாம் மான்யுபாக்சர்கள், மல்டி பாயிண்ட் சேல்ஸ்டாக்சாக இருந்தாலும் சிங்கிள் பாயிண்ட் சேல்ஸ்டாக்சாக இருந்தாலும் சர்க்காருக்கு ரெவின்யூ கிடைத்து விடுகிறது. நம் முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்கள் நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்திலே பார்த்திருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு அதனால் அதிகப் பணம் வரும். டாக்டர் லோகநாதன் ரிப்போர்ட் படி வேண்டாமென்று சொன்னால் மல்டி பாயிண்ட் டாக்ஸ் போட ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்று மந்திரியவர்கள் உடனே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கு வந்திருந்தவர்களில் பெரும்பான்மையோர் மான்யுபாக்சர்கள். அதிலே கன்ஸ்யூமர் லோ, ஹோஸ்டெல், ரீடெய்ன் டைரக்டரேட் இல்லை. மறைமுகமாக டாக்ஸ் போடுவது என்பது நம்முடைய ஜனநாயகத்திற்கு உகந்த தல்ல. 'We are partaking in the welfare of the State.' இவ்வாறு மாற்றுவது பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அது நல்லதல்ல. அது டாக்ஸ் எவேஷனுக்குக் கொண்டு போய் விட்டு விடும். ஆகவே, இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும்போது இந்த விஷயங்களையெல்லாம் பார்த்து ரெவ்யூ செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சேல்ஸ் டாக்ஸ் வசூல் பண்ணுவதைப் பொறுத்து சமீபத்தில் ஹைகோர்ட்டில் ஒரு டெசிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரகாரம் வீட்டுக்குள்ளே போய்ப் பரிசீலனை செய்து கணக்குகளைப் பிடிக்கக்கூடாது என்று கூறியிருப்பது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதம் மாதிரி இருக்கிறது. நானும், ஜனங்களைப் பயப்படுத்தி வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலையை அதிகமாக உருவாக்கக் கூடாது என்ற அபிப்பிராயம் உள்ளவன். அதனால்தான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட அவர்கள் உணக்குகளைக் காட்ட டைம் கொடுத்தார்கள். இன்கம்டாக்ஸைப் பொறுத்தும் கூட மத்திய சர்க்கார் டைம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாராக இருந்தாலும் மூன்று மாதத்திற்குள் கணக்குகளைக் கொடுத்தால் 60 சதவிகிதத்தைக் கட்டிவிட்டு 40 சதவிகிதத்தை வரவு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறினார்கள். டாக்ஸ் எவேடரை 'பர்சுவேடு' பண்ணி வாங்குவது, கொயர்ஸ் பண்ணி வாங்குவதால் நான்கு கோடி ரூபாய் வரை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு] [2nd March 1965]

சமயங்களில் 'கொயர்ஸ்' பண்ணுவது 'எக்ஸஸ்' ஆகப் போய் விடுகிறது. இந்தச் சமயத்தில் நான் ஒரு சம்பவத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு ஹானஸ்ட் டிரேடர்; சாதாரண ஷாப் கீப்பர். மாதா மாதம் ஒழுங்காக டாக்ஸ் செலுத்தி வருபவன். ஆபீசரைக் கண்டு பயப்படமாட்டான். கடையில் அவன்தான் முதலாளி, அவன்தான் கணக்குப்பிள்ளை. அவனை மூன்று நான்கு நாட்களுக்கு அலைக்கழித்திருக்கிறார்கள் அதிகாரிகள். அந்த அதிகாரி 'இன்னின்ன சாமான்கள் எல்லாம் கொடுத்தால் விட்டு விடுகிறேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்தச் சாமான்கள் பத்து ரூபாய் பெறுமானமுள்ளவைதான். அந்தக் கடைக்காரன் அவர்கள் கேட்ட சாமான்களை கொடுத்துவிட்டு போலீசுக்குத் தெரிவித்து விட்டான். அந்த அதிகாரி அகப்பட்டுக் கொண்டான். ஆபீசர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால் ஹானஸ்ட் டிரேடர்கூட வீண் தொல்லைகளுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்து கொள்; வரியை மட்டும் வசூல் செய்து விடு என்று அளவுக்கு மீறி அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருப்பதால் ஒரு சாதாரண ஷாப் கீப்பர் கூட 10 ரூபாய் கொடுத்து தன்னுடைய காரியத்தை முடிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். இது பிரத்தியட்சமான நிலை. டாக்ஸ் எவேஷன் இருந்தாலும் வியாபாரிகள் அத்தனை பேரும் மோசமான ஆட்கள் அல்ல. அதிகாரிகள் என்ன வேண்டுமென்றாலும் பண்ணலாம் என்ற நிலை இருந்தால் என்ன நிலைமைகள் உருவாகும்? அவர்கள் 'அன்சோஷியல் எலிமெண்ட்ஸ்' ஆக மாறினால் கூட ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சமீபத்தில் ஹிந்தி எதிர்ப்பு அஜி்டேஷன் போது இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரிய மில் ஓனர்ஸ் ஈடுபடும் நிலைமை எதனால் ஏற்பட்டது. அவர்களால் நிறைய சம்பந்தம்தான் பண்ண முடியவில்லையா? இன்கம் டாக்ஸ் கெடுபிடி அவர்களுக்கு இவ்வளவு ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தியிருக்குமானால் நாட்டிலே நடக்கக்கூடிய வேறு முயற்சிகளிலே 'அன்சோஷியல் எலிமெண்ட்ஸ்' இடையிலே வரக்கூடிய நிலைமை உருவாகி வருகிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையில் ஜனநாயக சம்மதம் பெற்ற நம்முடைய அரசாங்கமானது வோட்டுப் பெற்றால் கூட திறக்க முடியாது. ஆகவே, ஜனநாயக சர்க்காராக இருந்தபோதிலும் செயல்பட முடியாத நிலைமையை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைக் கூறும் நேரத்தில் சேல்ஸ்டாக்ஸை இழந்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை; இன்னும் திறமையாக வசூலிப்பதற்குப் பரிகாரத்தைக் காணவேண்டுமென்றுதான் கூற விரும்புகிறேன். என்னென்ன இன்ஸன்டில்ஸ், சலுகைகள் கொடுத்தால் டாக்ஸ் வரும் என்று பார்க்கவேண்டும். பயமுறுத்தல், அல்லது சட்டம், திரிப்பந்தம் என்ற முறையில் வரி வசூல் செய்யக் கூடாது. வரி வசூல் என்பது ஒரு பேரம் என்ற முறையில் தான் வரி வசூல் நடத்த வேண்டும். கல்வித் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. ஏழு கல்லூரிகள் திறக்கப் போகிறோம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள், அது வரவேற்கத்தக்கது. யூனிவர்சிட்டி எட்யூ கேஷனை யூனிவர்ஸல் எட்யூக்கேஷனுக்கும் 'நிலைமை மாற

2nd March 1965] [திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

வேண்டும். எல்லோரும் கல்லூரிப் படிப்பிற்கு லாயக்கு என்ற முடிவிற்கு வரக் கூடாது. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நடத்தும் தொழில் துணுக்கப் பள்ளிகள் இருக்கின்றனவே அவை அப்படி எல்லோரும், யூனிவர்சிட்டிக்கு வர முடியாது என்பதைக் காட்டுகின்றன. எனக்கு ஓரளவு மாணவர்களோடு தொடர்பு உண்டு. இப்போது நடந்த மாணவர்கள் கிளர்ச்சியில் இருந்து என்ன தெரிகிறது? (unselected boys, boys who are sure of their failures,) செலக்ஷன் ஆகாத பையன்கள்தான் இதில் அதிகம். இந்த ஆண்டு பால் செய்ய மாட்டோம் என்ற பையன்கள்தான் கிளர்ச்சியை முன்னின்று நடத்தினார்கள். இதற்குக் காரணம் யார்? நாம்தான் காரணம். எல்லோருக்கும் யூனிவர்சிட்டி எட்யூகேஷன் கொடுக்க முற்படுகிறோம். டாக்டர்களாக வருவதற்கும், என்சினியர்களாக வருவதற்கும் சேருவதற்குள்ள கல்லூரிகளில் சேர இவ்வளவு மார்க் வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஏ எடுக்க வேண்டும், பி எடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு எலிஜிபிலிட்டி இருந்தால் போதும், சேர்த்து விடுகிறார்கள். தஞ்சையில் ஒரு பிரின்ஸிபால் 80 பேர்களிடம் நீங்கள் இங்கு வரவேண்டாம், உங்களுக்கும் பணம் தண்டம், எனக்கும் நேரம் போதாது என்று சொன்னார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பால் செய்துவிட்டால் காலேஜ் அட்மிஷன் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. காலேஜ் அட்மிஷன் குறித்து மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ன அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்பதை யூனிவர்சிட்டியின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யூனிவர்சிட்டியே இப்போதுள்ள குறைந்தபட்ச மார்க்கை அதிகப்படுத்துவதாக இருக்கிறார்கள், காலேஜ் அட்மிஷனுக்கு.

திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு : சந்தோஷகரமான செய்தி செகன்டரி எட்யூக்கேஷனை பெர்பெக்டாகக் கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்ல முடியாது. செகன்டரி லெவல், எலிமென்டரி லெவல் எட்யூக்கேஷனுக்கு நிறையப் பணம் வேண்டியிருக்கிறது. எல்லா வற்றையும் பல்கலைக்கழகத்திற்குக் கொண்டு வைப்பது என்றிருக்கக் கூடாது என்று கூறினேன். அந்த முறையில் அவர்கள் எண்ணமும், போக்கும் இருப்பது கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். அடுத்த படியாக, ப்ளான் டார்ஜெட். ஆயிரம் கோடிக்கு அண்ணா திட்டம் கொடுத்தார், இரண்டாவது ப்ளானில். இன்று நான்காவது திட்டத்தில் ஆயிரம் கோடிக்கு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 800 கோடிக்கு ப்ளான் செய்திருக்கிறார்கள். சென்டரல் கவர்ன்மென்ட் இன்வஸ்ட்மென்டையும் சேர்த்தால் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் ஆகிவிடும். இப்படிப்பட்ட ஆயிரம் கோடித் திட்டத்தை வரவேற்காமல் போய்விட்டார்களே என்றுதான் எனக்கு வருத்தம். நாளைக்கு வருவார்களோ என்னவோ தெரியாது. இன்று வரமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு பேச வாய்ப்பு கொடுத்தாலும் கூட அவர்கள் இருந்து பேச முடியாமல் போய் விட்டதே என்றுதான் எனக்கு வருத்தம். லான்ட் சிலிங், 60-40 என்று கொண்டு வந்த போது கம்யூனிஸ்ட்கள் என்ன சொன்னார்கள்? நாங்கள் இருந்து

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு] [2nd March 1965]

கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இவர்கள், நாங்கள் சொன்னதால் வந்தது. இப்போதாவது முடிந்ததா என்று கேட்பார்கள். நீங்கள் சொன்ன காலத்தில் முடியாது என்று தான் நாங்கள் சொன்னோம். நம் தமிழ்நாட்டு பொருளாதார வளர்ச்சி பட்ஜெட்டில் பிரதிபலிக்கிறது. நேற்று மேல் சபை தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது “பெர் காப்பிட்டா கன்ஸம்ஷன் ஆப் எலக்ட்ரிசிட்டி” கூடி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 27-ல் இருந்து 83 ஆகக் கூடியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நமது பொருளாதார வளர்ச்சியின் அளவுகோல் இது என்று கரெக்டாகச் சொன்னார்கள். நம் திட்டங்கள் எல்லாம் மக்களுக்கு நல்ல பலன் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் நிறைவேறி வருகின்றன. அதன் பயனாக இந்த சர்க்கார் பொது மக்களின் பாராட்டுக்கு உரித்தானதாக இருக்கிறது, நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவநம்பிக்கைக்கு அல்ல. ப்ளான் குறித்து ஆலோசித்து, எது எதற்கு எம்பலிஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எது எதற்கு எம்பலிஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஆலோசனை சொல்பவர்கள் பொது மக்களுக்கு சேவை செய்தவர்களாவார்கள். தனிப்பட்டவரின் மூலையை விட இரண்டு மனிதர்களின் மூளை சிறந்தது என்ற அடிப்படையில் ஜனநாயகம் வாழ்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் சட்டசபைகள் எல்லாம் இயங்குகின்றன. அப்படி அவர்கள் தங்கள் ஆலோசனைகளைக் கூற வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. நோ காண்டிடன்ஸ் மோஷனுக்கு நாலேந்து நாட்கள் ஆகும். அவர்கள் உணர்ச்சி பூர்வமாக இருக்கிறார்கள். விவாதத்திற்கும் தர்க்கத்திற்கும் தங்களை ஆளாக்கிக் கொள்ளவில்லை. நான் பொது மக்களிடம் சொல்வேன் ஆயிரம் கோடிக்கு திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறதென்று. அவர்கள் 800 கோடி என்று கூறலாம். மத்திய சர்க்கார் செலவு செய்வதையும் சேர்த்தால் ஆயிரம் கோடி வரும் என்று சொல்வேன். அந்த அளவு நம் பொருளாதார வளர்ச்சி வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. நாம் உணர்ச்சி பூர்வமாக நடப்பவர்கள் என்றாலும் இந்தியா ஒரு தேசம் என்ற மனோபாவம்கூட இல்லாது நடக்கும் பகுதிக்கும் மத்திய அரசாங்கம் 200 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றி நம் தேசத் தலைவர்கள் எவ்வளவு ஆவலோடு இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. இதற்கு முன்பு நடந்த திட்டங்களானாலும் சரி, நடக்கப் போகும் திட்டங்களானாலும் சரி தமிழ் நாட்டுக்கு அவை மிக்க பலன் உள்ளதாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது என்று கூறி எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று, நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இது ஒரு மாடல் பட்ஜெட் என்று கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன். புது வரி ஒன்றுமே கிடையாது என்று

2nd March 1965] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

21 கேட்டதும் மக்கள் யாவருக்கும் குதூகலம் உண்டாகியிருக்கிறது. அதே போல் 6 கோடி 97 லட்சம் துண்டு விழுந்தாலும் கூட அதைச் சரிகட்ட வழிவகை இருக்கிறது என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் புதுத் தெம்பு உண்டாகிறது. உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதில் நல்லமுறையில் நம் அரசாங்கம் வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் செய்து வருவது போற்றத்தக்கது. இன்னும் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க நம் அரசாங்கம் ஆயிரக்கணக்கில் செலவு செய்து அணைகள் கட்டி, வாய்க்கால்கள் வெட்டி, தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். பாலைவனங்களைச் சோலைவனங்களாக மாற்றி அங்கு இப்போது உழவர்கள் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அது போற்றத் தக்கது. சில சமயங்களில் விவசாயிகள் நெல் பயிரிடுவதில் லாபம் இல்லை என்று நஞ்சை நிலங்களில் சவுக்கை நட ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனித்து

(திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ் தலைமை)

அதைத் தடை செய்யவேண்டும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உரம், பொறுக்கு விதைகள், பாசன வசதி போன்றவற்றைச் செய்து நல்ல சாதனைகளைப் புரிந்து வருகிறார்கள் நம் அரசாங்கத்தினர். சிறு கிணறு வெட்டக் கூட 2,000-ல் இருந்து 4,000 வரை பண உதவி செய்வதாகக் காணப்படுகிறது. அதே போல் அநேக இடங்களில் ட்யூப் வெல்ஸ் அமைக்கும் நிலையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நெல் கொள்முதல் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அறுவடை ஆகி இருப்பதை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றால் சரியான முறையில் நெல்லைக் கொண்டு போக வியாபாரிகள் வருவதில்லை. அதில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரியான கஷ்டங்கள் ஏற்படாமல் உடனுக்குடன் ப்ரொக்யூர் செய்வதற்கான வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-00 a.m.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் நமது மாநிலத்திலுள்ள அத்தனை ஆறுகளிலும் அணைகளைக் கட்டி நல்லமுறையில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தந்துள்ளார்கள். அதோடு அண்டை மாநிலங்களிலுள்ள ஆறுகளிலுள்ள தண்ணீரையும் நல்ல முறையில் நாம் பயன்படுத்திக்கொள்கின்ற முறையில், தக்க முறையில் அணைகளைக்கட்டி கொடுத்து உதவினால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புவது, ஏற்கனவே பல ஏரிகளின் மூலமாக பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளை எல்லாம் பழுது பார்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். உதாரணமாக வெல்லிந்டன் ஏரி மிகவும் தூர்ந்து போயிருக்கிறது. இதில் சேகரிக்கும் தண்ணீர் மூலமாக 28 ஆயிரம் ஏக்கர் ஆயக்கட்டு சாகுபடி செய்வதற்காக வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதில் சரியானபடி நீர்ப்பிடிப்பு இல்லாமல் இருப்பதன் காரணமாக இப்போது சுமார் 28 ஆயிரம் ஏக்கர் நஞ்சை சாகுபடி செய்யமுடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு சாதாரணமாக வெள்ளாற்றிலிருந்து தண்ணீர்

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [2nd March 1965]

கொண்டு வந்து நிரப்புவது வழக்கம். இதற்காக ஏடர்பானையத் தில் அணைகட்டி வெள்ளாற்றில் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து, அதிலிருந்து இந்த ஏரியில் தண்ணீரை நிரப்பலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இருக்கும் சப்ளை சாணலை அகலப்படுத்த வேண்டும். இதற்காக 12 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் போடப்பட்டது. அது என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நெய்வேலியிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்ற தண்ணீர் மூலமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. இது ஒரு தற்காலிக ஏற்பாடாக இருந்து வருகிறது. இதை ஒரு 'பெர்மனண்ட் ஸோர்ஸ் ஆஃப் இறிகேஷன்' என்ற முறையில் ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டில் ஏறக்குறைய 620 மைல் நீண்ட கடற்கரை இருக்கிறது. இதையொட்டி ஒரு ரோட் போட்டால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். இதற்காக நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து நல்லதொரு ரோட்டைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேது சமுத்திரத்திட்ட வேலை, கடலூர் பரங்கிப்போட்டை, தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களில் துறைமுக வேலைகள் இவைகள் எல்லாம் துரிதமாக நடைபெற்றால் நம் முடைய வியாபாரம் நல்லமுறையில் நடப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாநிலம் தொழில் வளர்ச்சியில் மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது. பல கனரகத் தொழில்களும் ஏற்பட்டு வருகின்றன. நெய்வேலியில் 400 மெகாவாட் என்றிருந்தது. இப்போது 600 மெகாவாட்டாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. நிலக்கரியைப் பொறுத்தவரையில் 55 லட்சம் மெட்ரிக் டன்விலிருந்து 65 லட்சம் டன்கை அதிகப்படுத்துவதற்கும் திட்டமிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் யூரியா உற்பத்தி செய்வதற்கும் வகை செய்திருப்பது மிகவும் சந்தோஷமான செய்தியாகும். மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் அதிகமான அளவில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து வருகிறோம். முக்கியமாக ஒகனேக்கல் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மைசூர் சர்க்காரோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இந்த திட்டத்தையும் கொண்டு வந்துவிட்டால் இப்போது இருந்துவருகின்ற மின்சாரப் பற்றாக்குறையும் இனிமேல் இராது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் கல்பாக்கத்தில் 44 கோடி ரூபாய் செலவில் அணு மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்தப் போவதாகத் தெரிகிறது. இதையும் சீக்கிரமாகவே கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நம்முடைய நாட்டில், எண்ணூர், பேசுன்பிரிஜ் போன்ற இடங்களிலும் அனல் மின்சாரத்தை இன்னும் கூடுதலாக உபயோகித்

2nd March 1965] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

தால் மின்சாரத்தில் நமக்கு இருந்து வருகின்ற எல்லாக் கஷ்டங்களும் போய்விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய நாட்டிலுள்ள கல்வியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். படித்துக்கொடுக்கின்ற ஆசிரியர்கள் சரியாக இருந்தால் இப்போது நடந்த கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் கூட நடைபெற்றிருக்காது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி பிஞ்சு உள்ளங்களில் நஞ்சை ஏற்றியது போல் தேசத்துரோகிகள் செய்து விட்டார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். இதற்கெல்லாம் நல்ல தொரு முடிவாக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய உரையில் 42-வது பக்கத்தில்—

“இந்தி ஆட்சிமொழியாவது பற்றி அமரர் நேரு அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதிகள், தேசத் தலைவர்களால் மனப்பூர்வமாக மீண்டும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, அவை விரைவிலேயே சட்டப் பத்தகத்தில் பொறிக்கப்படும்”.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை மிகவும் மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக இருக்கிறது. நம்முடைய கல்வித் திட்டத்தின் பயனாக ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகள் படிக்க வருகிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டத்தின் பலனாகப் படிக்கின்ற பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை எல்லாம் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இத் தருணத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது ஆண் பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிகளை அதிகரிப்பதை விட, பெண் பிள்ளைகளுக்கான பள்ளிகளை அதிகப்படுத்தினால் நல்லது. அப்படிச் செய்துவிட்டால் பெண் பிள்ளைகள் கிளர்ச்சி போன்றவைகளில் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்பது என் கருத்து. ஆகவே பெண் பள்ளிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரை, கொளஞ்சிப்பார் தேவஸ்தானம் ஒன்றிருக்கிறது. அதிலிருந்து நான்கு அல்லது ஐந்து லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள், அதை உபயோகித்து, அந்த இடத்தில் ஒரு பள்ளியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை நிறுவவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நம்முடைய நாட்டில் ஏழு கல்லூரிகளையும், மாலை நேரத்தில் கல்லூரியில் படிப்பதற்கான வசதிகளையும் கொண்டு வருவது மிகவும் போற்றத்தக்கது.

பொது சுகாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடிதண்ணீர் பிரச்சனை மிகவும் சீர்கேடாக இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் சில கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் கிடைப்பதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில கிராமங்களில் கிடைக்கின்ற தண்ணீர் செம்பட்டையாக இருக்கின்ற காரணத்தால், நரம்புசிலந்தி போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. இதே நிலைமை விருத்தாசலத்திலுள்ள எல்லா கிராமங்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்று

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [2nd March 1965]

வதற்கு ஏதாவது உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் சவுக்கு, முந்திரி இவை அதிகமாக சாகுபடியாகின்றன. இங்கு முந்திரித் தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இதோடு பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் ஏற்படுத்தலாம். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் கொடுப்பதற்காக நம்முடைய சர்க்கார் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து வருகிறார்கள். மனைக்கட்டு வழங்கும் விஷயத்திலும் நிலைமை மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. ஒரு மனைக்கட்டு கொடுப்பதென்றால் அதற்கு நாலைந்து வருடங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. ஆகவே எங்கள் பகுதிக்கு மேலும் 2 அரிஜன் வெல்பேர் ஆபீஸர்களை நியமித்தால் நலமாக இருக்கும். முக்கியமாக நிர்வாகக் காரியங்களில் தாமதமில்லாமல் எல்லாக் காரியங்களும் உடனுக்குடன் நடைபெறுவதற்கு வசதியிருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஆசுபத்திரியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆசுபத்திரியில் வராந்தாவில் நோயாளிகளைப் படுக்க வைத்திருக்கிறார்கள். விருத்தாசலம் தாலுகாவில் திட்டக்குடி என்ற இடத்தில் சர்க்கார் ஆசுபத்திரி இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் 20 ஆபிரம் ரூபாய் திரட்டி சுகாதார அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள படுக்கைகளை அதிகரிக்கவேண்டும் என்றும், ஒரு ஆப்ரேஷன் தியேட்டர், எக்ஸ்ரே வசதி போன்றவைகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிமின்ட் பற்றாக்குறை காரணமாக அனேக பள்ளிக்கூடங்கள், இடிந்து விழுந்தவை எல்லாம், சீர் செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன. இதைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நம்முடைய நாட்டில் சர்க்கரைத் தேவை இன்னும் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் கள்ளக் குறிச்சியில் ஆலை ஒன்று ஆரம்பிப்பதற்காக கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு தனிப்பட்ட முறையிலும் பெண்ணாடத்தில் அருணா ஷுகர் மில்ஸ் ஒன்று ஆரம்பிக்க வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு இறுதியில் இந்த ஆலையிலிருந்து சர்க்கரை கிடைக்கும். இம்மாதிரிப்பட்ட பல திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கும் சர்க்காருக்கு அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் தங்கள் ஆதரவைக் கொடுத்தால் இன்னும் நல்லமுறையில் மக்களுக்கு சேவை செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ர. ஜீவரத்னம்: தலைமை தாங்கும் மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள

2nd March 1965] [திரு. ர. ஜீவரத்னம்]

நிதிநிலை அறிக்கை மீது சில வார்த்தைகளை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தேசம் புராதனமான தேசம்—பாரத தேசம். நம்முடைய தேசத்திற்கு ஒத்தாற்போல, நம் கலாசாரத்திற்கு ஒத்தாற்போல நமது தலைவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையில் நமது தேசத்திற்கு ஜனநாயகம் ஏற்றது என்று அரசியல் சட்டத்தை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று ஜனநாயகத்தில் எதிர்க் கட்சிகளும் வளரவேண்டும், இருக்க வேண்டும், என்று நம் தலைவர்களெல்லாம் அரசியல் சட்டத்திலே நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது நம் தேசத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள், இருக்கக் கூடிய எதிர்க் கட்சிகள், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய எதிர்க் கட்சிகள் ஜனநாயகப் பண்புக்கு ஒத்ததுதான். ஜனநாயகப் பண்புக்கு ஒத்தவாறு நடந்து வருகின்றனவா என்று பொது மக்களும், அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர்களும் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகள் என்றால் சர்க்காருக்குச் சமமானவை என்பது தான் அதன் பொருள். ஜனநாயகத்தைத் திறம்பட நடத்தக் கூடியவைகளாக எதிர்க்கட்சிகள் இருக்கவேண்டும். இன்று ஒரு கட்சி ஆட்சியில் இருந்தால் அடுத்த முறை எதிர்க்கட்சி ஆட்சியிலிருக்கலாம் என்ற அந்தப் பொறுப்பை எதிர்க்கட்சிகள் உணர்ந்திருக்கிறார்களா என்று சிந்திக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுதந்திரப் போராட்டத்திலே நடந்த கிளர்ச்சியின்போது கூட மக்கள் தைரியமாக நிமிர்ந்து நடந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சி மக்களிடத்தில் இருந்தது. ஆனால் இந்தி எதிர்ப்பு என்ற பெயரால், ஜனநாயகம் என்ற பெயரால், எதிர்க்கட்சிகளெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்துக்கொண்டு கடந்த சில நாட்களாக நம் தமிழகத்தில் நடத்தி வருகின்ற நாடகங்களையும், குழப்பங்களையும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவில் நடந்தவற்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவையெல்லாம் ஜனநாயகத்தின் பெயரால் நடந்ததாகும். பொது மக்கள் ரயிலிலும் பஸ்ஸிலும் தைரியமாகச் செல்ல முடியாது. சென்ற பஸ்கள் வழி மறிக்கப்பட்டன. சென்ற கார்கள் வழி மறிக்கப்பட்டன. அந்தக் கார்களில் 'இந்தி ஒழிக்; தமிழ் வாழ்க' என்று எழுதி விட்டு கார்களில் உள்ளவர்களிடமிருந்து பணத்தைப் பறித்தார்கள். பஸ்காரர்களிடத்திலிருந்து பணத்தைப் பறித்தார்கள். சென்ற ரயில்களிலிருந்த கண்ணாடிகள் தூள் தூள் ஆக்கப்பட்டன. ரயிலில் சென்ற பிரயாணிகள் அடி பட்டார்கள். ரயில் நிலையத்தில் ரயில் சரியாக நிற்க முடியாது சிக்னல்களை எய்ல்லாம் உடைத்தார்கள். ரயில்வேக்கு எவ்வளவு சேதம் ஏற்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு சேதத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். இவையெல்லாம் ஜனநாயகத்தின் பெயரால் நடந்தது. ஜனநாயக

[திரு. ர. ஜீவரத்னம்] [2nd March 1965]

கத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தால் அரசாங்கத்தின் சொத்து மக்களுடைய சொத்து என்பதை உணராமல் அவைகளுக்கு சேதம் ஏற்படுத்தியிருக்க முடியுமா? அரசாங்கம் என்றால் நம்முடையது தான், நாமும் இந்த அரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்தும் ஜனநாயக எதிர்க் கட்சியாக இருக்கின்றோம் என்று கருதியிருந்தால் அரசாங்கத்தின் சொத்துக்களுக்கு அவர்கள் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியாது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளெல்லாம் ஜனநாயகத்தின் பெயரால் எதிர்க்கட்சிகள் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஒன்றும் லாயக்கில்லாத கட்சிகள் என்று தங்கள் முன்பாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கட்சிகளுக்குக் கெல்லாம், சுதந்திரப் போராட்டத்தில் யார் யார் விரோதிகளாக இருந்தார்களோ அவர்களெல்லாம் இப்போது தூபம் போடுகிறார்கள். இப்போது எங்கள் ஜில்லாவிலே முஸ்லிம் லீக் என்ற வகுப்புவாதக் கட்சி இருக்கிறது. டிசம்பர் மாதத்தில் முஸ்லிம் லீக் மகாநாடு என்ற அந்த மகாநாட்டில் பெரியவர் ஒருவர் பேசினார் என்று கடந்த சட்ட சபைக் கூட்டத்திலே கூறினேன். “கதர் கட்டிக்கொண்டு, அல்லது கதர் சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டு யாராவது வீதியில் சென்றால் சட்டையைப் பிடித்து இழு, சட்டையைக் கிழித்து எறி, அதற்கு சட்டம் கூட இடம் கொடுக்கிறது என்று நான் சொல்லுகிறேன்” என்று பேசினார். கடந்த கூட்டத்தில் நான் இதைப் பற்றி இங்கே கூறினேன். இப்போது நடந்தது அது தான். கதர் கட்டிக்கொண்டு சென்றால் ரோடில் பிடித்து இழுத்து அடிப்பது, அடித்து சட்டையைக் கிழிப்பது, கார்களிலே கண்டபடி எழுதுவது என்ற முறையில் தான் நடந்தது. இது ஜனநாயக உரிமைதான் இந்த உரிமையை இந்தக் கட்சிகளுக்கு அளிப்பது நியாயம்தான், மக்கள் எத்தனை காலத்திற்குப் பயந்துகொண்டு இருப்பது, என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜனநாயகத்தின் பெயராலே பல நகர சபைகளெல்லாம் இப்போது எதிர்க் கட்சிகளின் சார்பில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. நகரசபைகளில் போடக் கூடிய தீர்மானங்கள், பேச்சுக் கூடிய பேச்சுக்கள், கொஞ்சம்கூட சர்க்காருக்கோ, ஜனநாயகத் திற்கோ நன்மை பயப்பதாக இல்லை. குறிப்பாக என்னுடைய வேலூர் நகர சபையின் தீர்மானங்கள் முற்றிலும் ஜனநாயகத் திற்கு விரோதமானவை, சர்க்கார் கொள்கைக்கு விரோதமானவை சர்க்காருக்கு விரோதமானவை. நகர சபைகளின் பெறுப்பு என்ன, எந்தெந்தத் தீர்மானத்தைப் போடவேண்டும், எந்தெந்தத் தீர்மானத்தைப் போடக் கூடாது என்று திட்டவாட்டமாக நகர சபைகளுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். அதை விட்டு, கன்னு பின்னு என்று நகர சபைக் கூட்டத்தைக் கூட்டுவது, போலீசாரைத் தாக்குவது, அமைச்சர்களைத் தாக்குவது இதெல்லாம் முறையா? ஜனநாயகத்தின் பெயரால் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு, மாற்றுக் கட்சிகளுக்கு, அளிக்க வேண்டிய சலுகைகள் தான் என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2nd March 1965] [திரு. ர. ஜீவரத்னம்]

முஸ்லீம் லீக் என்று ஒரு கட்சி இருக்கிறது என்று நான் முன்பே சொன்னேன். முஸ்லீம் லீக்கின் நிலைமை மற்ற ஜில்லாக்களுக்குத் தெரியாது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் தான் தெரியும். அந்த ஜில்லாவில் தான் முஸ்லீம்கள் பரந்து கிடக்கிறார்கள். மாநாடு கூட்டி சர்க்காருக்கு விரோதமாக என்னென்ன தீர்மானங்கள் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்து தார்கள். அந்த முஸ்லீம்கள் பேசுவது உருது பாஷை. அவர்களே ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள் இந்திக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து. இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிக்கு உதவி செய்வது என்று தீர்மானம் போட்டார்கள். பேரணும்பட்டில் டகிரங்கமாகக் கலந்து கொண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனைத் தாக்கப் போனார்கள். வகுப்பு வாதம் வேறு உருவத்தில் தலை விரித்து ஆடுகிறது என்று நான் சென்ற கூட்டத்தில் சொன்னேன். அதைப் பற்றி அமைச்சர் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்போதாவது அரசியல் கட்சி உருவத்தில் தலையிட்டதால் அதனை நாங்கள், பொது மக்கள் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வகுப்புவாதக் கிளர்ச்சியாக மாறினால் நிலைமை முற்றி விடும் என்று கடந்த கூட்டத்தில் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். இப்போதும் சொல்லுகிறேன். வேலூர் நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் மாணவர்கள் நிதாஸ் தர்களாக இருந்தார்கள், எதிர்க்கட்சி வலையில் சிக்காமல் கட்டுப் பாடாக நடந்துகொண்டார்கள். அங்கே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளும் உறுதுணையாக இருந்தார்கள். அந்த அளவுக்கு நிலைமையைச் சமாளித்தோம். மற்ற இடங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மோசமான நிலைமை இருந்தது வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே. சதிகாரக் கும்பல் எப்போதும் இப்படித் தான் செய்து கொண்டிருக்கும். சட்டத்தின் மூலமாகத் தப்பித்துக் கொள்ள வழி பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இப்போது உள்ள சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லையென்றால், தனியாக ஒரு சட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றி அதன் மூலம் அராஜகக் கும்பலைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தி பாஷையைப் பொறுத்த வரையில் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியின் பெரும் தலைவர்களும், பிரதமர் அவர்களும் ஒரு நல்ல வழியை இப்போது பின்பற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த வழியை நாம் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு சின்ன சமாசாரத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த தேசம் எப்போது சுதந்திரம் அடைந்ததோ அன்றே இந்த தேசத்தில் இந்தியைப் பார்ப்ப முயற்சி செய்திருக்கவேண்டும். தேசத்திற்கு சுதந்திரம் வேண்டாமென்று சொன்னவர்கள்தான் இன்று இந்தி வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வேண்டாமென்று சொன்னதைக் கேட்காமல் தேசத்திற்குச் சுதந்திரத்தைப் பெற்றோம். இப்போது இந்தி வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேண்டாமென்று சொல்லுவதைக் கேட்காமல் இந்தியைப் பார்ப்ப முயற்சிக்க வேண்டும். அன்றே முயற்சி செய்திருந்தால்

[திரு. ர. ஜீவரத்னம்] [2nd March 1965]

இன்று இந்தத் தொந்தரவு வந்திருக்காது. இனியாவது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முடிவு எடுத்து நிறைவேற்றினால், அவர்கள் கூறக் கூடிய திட்டத்தைத் தென்னகம் ஏற்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எங்கள் ஜில்லா சார்பிலும் என்னுடைய சார்பிலும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திடமனதுடன் இப்பிரப்பட்ட குழப்பத்தைச் சமாளித்தார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்கள் கொஞ்சம்கூட அசைந்து கொடுக்காமல், பக்குவ மனத்தோடு, நிதானத்தோடு, பதட்டம் இல்லாமல், அமைதியை நிலை நாட்டிய பெருமை சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். அவ்வளவு திறமையாக நிலைமையைச் சமாளித்ததற்காக என்னுடைய ஜில்லாவின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 7 கல்லூரிகள் திறக்கப்போவதாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். அம்மாதிரி ஒரு கல்லூரியை எங்களுடைய ஜில்லாவில், குறிப்பாக வேலூர் நகரத்தில் திறக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் ஏற்கனவே அதற்குரிய தொகையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டில் அதை ஆரம்பிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அம்மாதிரி ஆரம்பிக்கும்படி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3 என்ஜினியரிங் கல்லூரிகள் திறக்கப்போவதாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு என்ஜினியரிங் கல்லூரியை வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்கள் இந்த நெருக்கடியான நிலைமையை எப்படிச் சமாளித்தார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். போலீஸ்காரர்கள் பலருக்குக் குடியிருப்பதற்கு வீட்டு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்காக நாம் ஓரளவு அவர்களுக்கு வீட்டு அலவன்ஸ் கொடுக்கிறோம். இந்த அலவன்ஸ் போதாது. வருடத்திற்கு இத்தனை வீடுகள் என்று நிர்ணயித்து, எல்லா போலீஸ்காரர்களுக்கும் சர்க்கார் துறையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதுபற்றி கடந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது கூட வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டும் இதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் பெரிய குழப்பங்கள் இருந்து, அமைதியை நிலை நாட்டிய பெருமை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சாரும் என்று நான் முன்பே சொன்னேன். இந்தக் குழப்பங்களுக்கும் இடையே, நம்முடைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு தாராளமாக சம்பள உயர்வு அளித்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

என்னுடைய ஜில்லா அரசுக்கோணம் பகுதியிலே ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் போவதாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சிக் கார்பரேஷன் மூலம் அரசுக்கோணப் பகுதியிலே வார்ப்படத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்

2nd March 1965] [திரு. ர. ஜீவரத்னம்]

போவதாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டிக்கொண்டு, அந்தத் தொழிற்சாலையை அந்தப் பகுதியிலே விரைவிலே ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, தூர்க்காபூர் காங்கிரசில் இந்த ஆண்டு ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தொழில் துறையிலே பின் தங்கிய பகுதி, வளர்ச்சி அடைந்த பகுதி என்று இரு பகுதிகளாகப் பிரித்து, பின்தங்கிய பகுதியிலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு சர்க்கார் ஆக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தின்படி தொழில் துறையில் பின்தங்கிய ஜில்லா எது, முன்னேறி உள்ள ஜில்லா எது என்பதைக் கணக்கெடுத்து, பின்தங்கிய ஜில்லாவை வளர்ச்சி அடையச் செய்வது நம்முடைய கடமை. ஆகவே, அம்மாதிரி பின்தங்கிய பகுதி வளர்ச்சி அடைய நாம் பாடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லா தொழில் துறையிலே மிகவும் பின்தங்கிய ஜில்லா. பத்து சதவிகிதம்தான் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி ஓரளவுக்கு ஏற்பட கடந்த ஆண்டில் ஒரு தொழில் கருத்தரங்கு ஏற்பாடு செய்தோம். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் அதில் கலந்துகொண்டார்கள். சுமார் 50 கோடி ரூபாய் வரையிலே இந்த ஜில்லாவில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்று கருத்தரங்கிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு ஜில்லாவில் பல பகுதிகளிலும் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, பரவலாகத் தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைய உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மத்திய சர்க்கார் மூலமாக 3 தொழிற்சாலைகளை இந்த மாநிலத்தில் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. அதற்குத் தகுந்த இடங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதாகவும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 3 தொழிற்சாலைகளையும் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் நிறுவுவது மிகவும் பொருத்தமானது என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். இதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதி, இட வசதி, மின்சார வசதி முதலிய வசதிகளெல்லாம் என்னுடைய ஜில்லாவில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. வரக்கூடிய தொழில் நிபுணர்களை வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பல பாகங்களுக்கும் அனுப்பி, இந்த மூன்று தொழிற்சாலைகளையும் எங்கள் ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக வேலூர் நகரத்தில் 'இண்டஸ்ட்ரியல் டிரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்' ஒன்று இருக்கிறது. இது நகரத்திற்கு சற்று தூரத்தில் இருக்கிறது. அதற்குத் தொடர்பு உள்ளதாக இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஒன்று அங்கு ஆரம்பிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் நகரம் அபிவிருத்தி அடையும். அபிவிருத்தி இல்லை என்றால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயராது. அடுத்த ஆண்டிலாகிலும் அங்கு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பிக்கும்படி நான் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ர. ஜீவரத்னம்] [2nd March 1965]

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் கனம் ஏ. பி. வி. வீரபாகு அவர்கள் விற்பனை வரி பற்றியும், மத்திய சர்க்காருடைய இன்கம் டாக்ஸ் பற்றியும் பேசினார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் சில நினைவுகளைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். வியாபாரிகளை நாம் எப்பொழுதும் சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்ப்பது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். வியாபாரிகள் ஏன் முறை தவறி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பது பற்றி நாம் சற்று விரிவாக ஆராயவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. அந்த அளவுக்கு நான் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்ததில் மத்தியசர்க்காரின் வருமான வரிக் கொள்கைதான் அதற்குக் காரணம் என்பதை நான் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக ஒரு வியாபாரிக்கு ரூ. 20,000 வருமானம் வந்தால், 'கிராஸ் பிராபிட்' வந்தால், இப்பொழுதுள்ள வருமான வரி அமைப்பு விதிகளின்படி அவன் ஏறத்தாழ ரூ. 7,000 வரி கட்டவேண்டும். 'கிராஸ் பிராபிட்' தான் ரூ. 20,000. ஆனால், வியாபாரியின் கைக்கு வந்திருப்பது ரூ. 10 அல்லது 12 ஆயிரம்தான். ஆனால் வருமான வரி அதிகாரிகள் அந்த வியாபாரியின் வருமானம் ரூ. 20,000 என்று நிர்ணயித்து, ரூ. 7,000 வருமான வரி செலுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த வியாபாரிக்குக் கண்டிப்பாக மனது வராது. அதற்காகத்தான் அவன் ஏதோ மாற்று வழிகளைக் கண்டு பிடிக்க முயலுகிறான். அம்மாதிரி வியாபாரிகள் மாற்று வழிகள் கண்டு பிடிக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், வருமான வரி விகிதாசாரத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அதற்கு நம்முடைய கையில் அதிகாரம் இல்லையென்றாலும், மத்திய சர்க்காரிடம் நாம் இதுபற்றி தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. இதைக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி பற்றி சோதனையெல்லாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பிரமாதமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், ஹைகோர்ட்டு முடிவு வேறு விதமாக இருக்கிறது. நான் ஒரு வியாபாரி. வியாபாரிகளிடம் நிறை தொடர்பு உடையவன் என்ற முறையில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தவறு செய்ய எந்த வியாபாரியும் முன் வர மாட்டான். வியாபாரி பயந்த சபாவம் உடையவன். விற்பனை வரி சம்பந்தமாக இம்மாதிரி சோதனை போடுவதைக் காட்டிலும், விற்பனை வரி சரியாக நமக்கு வசூல் ஆகவேண்டுமென்ற நிலையில், இந்த முறைகளையெல்லாம் தவிர்த்து, ஆங்காங்கு ஜில்லாக்களில் பல் பாகங்களிலும் ஏற்படுத்தியுள்ள செக் போஸ்டுகளில், சரியான படி வவுசர் இருக்கிறதா, சரியானபடி "பில்" இருக்கிறதா, சரியான முறையில் சாமான் போகிறதா என்று சரிவர கண்காணித்தால் அதன் மூலம் ஏராளமாக நமக்கு விற்பனை வரி வருமானம் கிடைக்கும். அந்த முறையில் பரீட்சித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வியாபாரிகளிடம் நாம் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். நம்பிக்கை வைத்தால் கண்டிப்பாக வியாபாரிகள் ஒழுங்காக நடந்துகொள்வார்கள். வியாபாரிகள் இந்த தேசத்தினுடைய முதுகெலும்பு. அவர்களை நம்பவேண்டும்.

2nd March 1965] [திரு. ர. ஜீவரத்னம்]

கடைசியாக, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1965-66-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறப் பிரியப்படுகிறேன். குறிப்பாக, உணவு உற்பத்தி சம்பந்தமாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிய விவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்தினுடைய களஞ்சியமான தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இன்னும் அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்வதற்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுபற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, 4,000 கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு நல்ல புதிய ரக விதை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அதை அங்கு உபயோகப்படுத்துவதற்கும், கால்வாய்களைச் சீரமைப்பதற்கும், இன்னும் இதுபோன்ற பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு, உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்து, உணவுப் பிரச்சனையை நல்ல முறையில் தீர்ப்பதற்கும் வழிவகைகள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை நாம் பாராட்டவேண்டும்.

என்னுடைய மாவட்டம் போன்ற இடங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பெரியாறு இரிகேஷன் ஏரியாவை எடுத்துக்கொண்டால், கொஞ்சம் பின்னால்தான் தண்ணீர் விடப்பட்டது. சாதாரணமாக மார்ச்சு 1-ம் தேதி தண்ணீர் விடுவது முடியவேண்டிய நேரம். தண்ணீர் கொஞ்சம் பின்னால் விட்டதனால், சுமார் 2 வாரங்களுக்கு இன்னும் தண்ணீர் பின்னால் விடவேண்டிய அவசியமும், திர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் ஆபிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் பரிந்துபோன பயிர்கள் விளையாமல் நின்று போய் விடும்படியான நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தபொழுது இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னோம். அதற்கு வேண்டிய வழிகள் செய்யப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்களும் உறுதி அளித்தார்கள். கடைசி வரைக்கும் விளையும்படியாக, தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இல்லாத வகையிலே கண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். கொடைக்கானல் மலையிலிருந்து ஒரு அபாய அறிவிப்பு போன்று குறைபாடு வந்திருக்கிறது. கொடைக்கானல் நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது மற்ற நகரங்களைப் போல் அல்லாமல், மலைமேலே இருப்பதால், அங்கே நெல், அரிசி வரமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு பஞ்சம் ஏற்பட்டு அங்குள்ள மக்கள் அரிசி கிடைக்காமல், கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கிருந்து அப்படியப்பட்ட முறையிலே வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, நெல், அரிசி கொண்டு போவதை ரொம்பவும் இறுக்கமாகச் செய்யாமல், ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்ச நிலைமையைப் போக்க அரசாங்கம் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. வை. சங்கரன்] [2nd March 1965]

உணவுப் பிரச்னையைப் பற்றிப் பேசும் போது, பல நாட்களாகச் சொல்லிவந்திருக்கும் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உணவுப் பண்டங்களை, அதிலும் முக்கியமாக அரிசியை வேமெண்ட் மூலம் கொடுப்பது நலமாக இருக்கும். இதைப் பற்றி பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுது இருக்கும், அளவு முறையில் பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. படியால் அளப்பதனால், அரிசி பதம் போடப்பட்டு அதிகமாக அளவு காட்டுகிறது, வேமெண்ட் மூலம் கொடுத்தால், அப்படி இருக்காது என்றும் கருதப்படுகிறது. அளவு முறையினால் பதம் போடப்பட்டு, தாக்குறைவு, வீச்சம், அளவு வேறுபாடு அதிகமாகி விடுகிறது என்று விவரம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அதை உடனடியாகச் சர்க்கார் கொண்டு வரமுடியாமல், ஒரு சில வியாபாரிகள் ப்ரெஷர் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அதில் அவர்களுக்கு ஆதாயம் இருப்பதால்தான் ப்ரெஷர் கொடுக்கிறார்கள். வேமெண்ட் மூலம் கொடுப்பதனால், காலதாமதம் ஏற்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அது சரியில்லை. சாதாரணமாக ஒரு நகரத்தில் உள்ள ஒரு ரேஷன் கடையில் ஒரு நாளில் அதிகமாகப் போனால் 50 அல்லது 100 பேர்கள் வாங்கப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேமெண்ட் மூலம் கொடுப்பதால் எவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்பட்டு விடப் போகிறது? அப்படியே கொஞ்சம் தாமதம் ஆகிறது என்றாலும் கூட, அது பொது மக்களின் நன்மைக்காகச் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது, அதற்கு எதிர்ப்பு இருக்க முடியாது. ஆகவே அந்த முறையை சீக்கிரத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், சொந்த நெல் கொண்டு போகிறவர்களுக்கும் உதவியாக ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு கிராமத்திலிருந்து ஒரு நகரத்திற்கு நெல் கொண்டு போக வேண்டும் என்றால், கிராம அதிகாரிகளிடம் இருந்து அதற்கான பர்மிட் வாங்குவதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. பல மாமூல்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கீழே உள்ள அதிகாரிகள் அப்படி இருப்பதாக முறையீடுகள் வருகின்றன. சொந்த நெல் கொண்டு வர உடனடியாக அனுமதிகள் வழங்க சுலபமான முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, துவரம்பருப்பு, கொத்துக்கடலை இவற்றைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, போதிய அளவு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம், இத்தனை ஆயிரம் டன்கள் வருகின்றன, என் றெல்லாம் சொன்னால் மட்டும் போதாது. நம் தேவையைக் கணித்து அந்த அளவுக்குக் கொண்டுவந்து, அன்றாட உபயோகத் திற்கு வேண்டிய பருப்புவகைகள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மக்கள் உணவில் அன்றாடம் உபயோகிப்பது துவரம் பருப்பு. ஏழை மக்களின் உணவு பொாட்டுக்கடலை. பொாட்டுக் கடலை தயார் செய்ய கொத்துக்கடலை அல்லது பெங்கால் கிராம் அவசியம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், மாதக்கணக்கில் ஆகாமல், மக்களுக்குத் தேவையான இந்தப் பொருள்களை உடனடியாகக் கிடைக்கச் செய்ய தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எல்லாவற்றையும் கோ-ஆப்ரேடிவ் சொசைடிகளுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதும் அவ்வளவு சரியாகாது. அங்கேயும் பல தவறு

2nd March 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

கள் ஏற்படுகின்றன. நகரத்தில் ரேஷன் கடைகள் இருக்கின்றன, அங்கேயெல்லாம் அரிசி விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. அங்கேயே, அங்குள்ள கார்டு ஹோல்டர்களுக்கு இந்தப் பொருள்கள் கொடுப்பதை, அரைப்படியோ அல்லது ஒரு படியோ அதை, அந்தந்தக் கடைகள் மூலமாக நகரங்களில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் நலமாக இருக்கும். ஆகவே அந்த வகையில் விரைவில் மக்களுக்கு பருப்பு, கொத்துக்கடலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

இதற்கு அடுத்தபடியாக, முக்கியமான பிரச்சினை மொழிப் பிரச்சினை. அது குறிப்பாக நம் நாட்டில் முக்கியத்துவம் அடைந்து விட்டது. முதல் அமைச்சர் மகாநாட்டில், நம் முதல் அமைச்சர் கோரியிருப்பதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், எல்லா ராச்சியங்களும் ஒத்துக்கொள்ளும் வரைக்கும், ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும் என்று. உண்மையிலேயே அதை நாம் பாராட்ட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அப்படி இல்லை யென்றால், முக்கால் பங்கு அல்லது மெஜாரிடி, சம்மதித்தால் மாற்ற வேண்டும் என்றால் பத்து இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் இருந்து அலாற்றில் எட்டு மாநிலங்கள் ஒத்துக் கொண்டு விட்டால், சம்மதிக்காத இரண்டு மாநிலங்களிலும் இந்தி வந்துவிடும், ஆங்கிலம் போய் விடும். அந்த இரண்டு மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரை, இந்தி திரைக்கப் பட்டதாகக் கருதப்படும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டு விடாமல் ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் ஒத்துக் கொள்ளும் வரை, ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என்று நமது முதல் அமைச்சர் வலியுறுத்தி யிருக்கிறார். அப்படி இல்லா விட்டால், அந்த இரண்டு ராஜ்யமும் தங்கள் மேல் இம்போசிஷன் இருக்கிறது என்று குறைபடுவார்கள். நம் முதல் அமைச்சர் செய்திருப்பது என்னவென்றால், ஒரு இராச்சியமாக இருந்தாலும், அங்கே இம்போசிஷன் இருக்கக் கூடாது, அந்த ஒரு ராஜ்யமும் ஒத்துக்கொள்ளும் வரையில் ஆங்கிலம் நீடித்து இருக்க வேண்டும் என்று. ஆகவே, அதிலே மெஜாரிடி, மைனரிடி என்று கிடையாது. கடைசியில் ஒரு ராஜ்யமாக இருந்தாலும், அதுவும் ஒத்துக் கொள்ளாத வரை இந்தி புருத்தப் படமாட்டாது என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் நம் முதல் அமைச்சர். அப்படிச் செய்வதால் யாருக்கும் பாதகம் ஏற்படாமல் இருக்கும். அவர்களுடைய யோசனை மிகச் சிறந்தது. அதை எல்லோரும் யோசனை செய்து ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு ஆற்றைக் கடக்க வேண்டுமென்றால், படகுக்கு மூங்கிலை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு தாண்டவேண்டும் என்றால், அந்த ஆற்றின் அதிக ஆழமுள்ள இடத்திற்கு வேண்டிய நீளம் குச்சி இருந்தால்தான் அந்த ஆற்றைக் கடக்க முடியும். அல்லாமல், ஆழத்தைச் சராசரி எடுத்து அல்லது மெஜாரிடி உள்ள நீளத்தை வைத்துக்கொண்டால் எப்படியோ அப்படி ஆகிவிடும். அப்படிப்பட்ட நீளமுள்ள மூங்கிலை வைத்துக்கொண்டு அதிக ஆழமுள்ள இடத்தில் ஆற்றைக் கடக்க முடியாது. அந்த முறையில்தான் நம் முதல் அமைச்சர் கடைசி ஆள் ஒத்துக்கொள்ளும் வரைக்கும், கடைசி ராஜ்யம் ஒத்துக் கொள்ளும் வரைக்கும், ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்க

[திரு. வை. சங்கரன்] [2nd March 1965]

வேண்டும் என்று நல்ல யோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆட்சி மொழி சம்பந்தமாக, அந்த சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். அதில் மூன்றாவது செக்ஷன் தான் முக்கியமானது. அதன் பின்னால் 4-வது 5-வது என்று பல செக்ஷன்கள் வருகின்றன. அதிலே பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. பின்னால் இந்தியைப் பற்றி ஆராய வேண்டும், கமிட்டி போடவேண்டும் என்றெல்லாம் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டு அந்த வகையில் சட்டத்தில் மேற்கொண்ட செக்ஷன்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நம் முதல் அமைச்சர் சொல்வது போல இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்பும் வரை ஆங்கிலம் நீடிக்கும் என்று செய்து விட்டால், இந்த ஷரத்துக்கும் இடமே இருக்காது. அதையெல்லாம் நீக்கம் செய்து அபிஷேக லாங்குவேஜ் ஆக்டைத் திருத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பின்னால் வரக்கூடிய சந்ததியார்களுக்கு ஆட்சேபணையோ குறைபாடோ இல்லாத முறையில் இப்பொழுதே நன்றாக ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைப் பற்றித் தீர்ப்பரிசீலனை செய்து, அவசியம் ஏற்பட்டால், சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு ஆலோசித்து, அடிப்படை நோக்கம் நிறைவேற, கொண்டுவரும் திருத்தங்களை ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யா விட்டால், பின்னால், ஒரு 'க்' விட்டுப் போய்விட்டது, இது சந்தேகம்; அது சந்தேகம் என்ற நிலைமை ஏற்படும். அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு விடாமல், தக்க முறையிலே தேவைப்படும் திருத்தங்கள் முழுவதையும் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை சம்பந்தமாக ஒரு யோசனை நிலவி வருகிறது. பிராந்திய மொழிகளிலும் ஏன் பரீட்சை நடத்தக்கூடாது என்ற யோசனை இருந்து வருகிறது. இந்தி, ஆங்கிலம் எந்த மொழியில் பரீட்சை எழுதினாலும், ஒரு வருக்கும் பாதகம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு மாடரேஷன் ஸ்கீம் கொண்டுவரப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த இரண்டு மொழிகளைத் தவிர, பிராந்திய மொழிகளிலும் பரீட்சை, யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, கோட்டா முறை வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எல்லா மொழிகளிலும் பரீட்சை நடத்தும்போது தரத்தை நிர்ணயிப்பது முடியாது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. தனித்தலியாக மார்க் போட்டு, மாடரேஷன் செய்யும்போது, ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கத்தான் இருக்கும். இந்த நிலையில் கோட்டா முறை வரக்கூடும். அதிலும் தரத் குறைவு, 'இன்ஃப்ளவன்ஸ்' எல்லாம் ஏற்படக்கூடும் என்ற குறைபாடு சொல்லப்படுகிறது. அதையும் மறுக்க முடியாது. இவற்றையெல்லாம் கருதி, நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அது நல்ல யோசனையாகக் கருதி ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். 'இந்தி ஸோன்' என்றும், 'ஆங்கில ஸோன்' என்றும் 'நோஷனலாக' வைத்து, இந்தியை பரீட்சை மீடியம் ஆகக் கொள்ளக்கூடிய ஸோனுக்கும் ஆங்கிலத்தை பரீட்சை மீடியம் ஆகக் கொள்ளக்கூடிய ஸோனுக்கும் இரண்டு ஸோனில் உள்ள ஜனத்தொகை விகிதப்படி

2nd March 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

ஸ்தாபனங்கள் ஒதுக்கிவிடலாம். யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் 1,500 நபர்களைத் தெரிந்தெடுக்கவேண்டுமென்றால், முறையே இந்த இரண்டு ஸோன்களின் ஜனத்தொகை 1:2 என்று இருப்பின், இந்தி ஸோனில் இருப்பவர்களில் 500 பேர்களைத் தெரிந்து எடுத்துக் கொண்டுவிட்டு ஆங்கில ஸோனில் இருப்பவர்களில் 1,000 பேர்களைத் தெரிந்து எடுத்துக்கொண்டுவிடலாம். இந்த இரு பகுதிகளும் ஜனத்தொகையில் ஏறத்தாழ 1:2 என்ற விகிதத்தில் இருக்கலாம். இந்தி ஸோனில் இந்தியின் மூலமாகவும், ஆங்கில ஸோனில் ஆங்கிலத்தின் மூலமாகவும் பரீட்சை நடத்தி நபர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வது என்கிற முறைதான் தற்போது நாட்டில் மொழி சம்பந்தமாக ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலையில் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். தரக் குறைவு ஏற்படுமோ என்கிற அச்சத்திற்கும் இடம் இருக்காது. சுலபமான முறையாகவும் இருக்கும். பிராந்திய மொழிகள் மூலம் யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை நடத்துவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. என்றாலும், இது திரிசங்கு நிலையாகத்தான் இருக்கும். ஏனென்றால், யூனியன் பரீட்சைக்குப் பிராந்திய மொழியைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்னால், அந்தந்தப் பிராந்தியத்தில் அதை ஆரம்பத்திலிருந்தே பூரணமாகக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். நிர்வாகம், நிதி முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அதைக் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டும். மெட்ராஸ் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நடத்தும் எல்லாத் தேர்வுகளுக்கும் தமியமையே பரீட்சை மொழியாக கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும். இங்கே கொண்டுவந்தபின்னர்தான் யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சைக் கட்டத்தில் பிராந்திய மொழிகளைப் பரீட்சை மொழியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படியில்லாமல் உடனடியாக பிராந்திய மொழிகளை யூனியன் கட்டத்தில் கொண்டுவருவதென்பது விவேகமானதாக இருக்காது என்றே நான் கருதுகிறேன். இரண்டு ஸெக்டார், அல்லது இரண்டு ஸோன் வைத்துக்கொண்டு, நான் சொல்லிய யோசனைப்படி, இரு மொழிகளில் பரீட்சை நடத்தினால், தரக் குறைவு இருக்கும் என்று சொல்கிற குறைபாட்டைத் தவிர்க்க முடியும். இரண்டு சாராருக்கும் சமாதானம் செய்ததாகவும் ஆகும். மாணவர்களைக்கூடத் திருப்தி செய்யும் நிலைமை ஏற்படும். இந்த யோசனையைப் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிராந்திய மொழி முக்கிய இடம் பெறுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் நடுவிலே ஆரம்பிப்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது என்ற முறையிலேதான் என்னுடைய விளக்கத்தைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறி சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதுரை, கைத்தறிக்குப் புகழ் பெற்ற நகரம் ஆகும். கைத்தறித் தொழில் அங்கே விருத்தி அடைந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் கைத்தறித் துணிகளில் தேக்க நிலை பல காரணங்களால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள விலைவாசி உயர்வு காரணமாக கைத்தறித் துணி வாங்குபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது. டெரிலின், செயற்கைப் பட்டு போன்ற துணிகளை மக்கள் வாங்குவதன் காரணமாகவும், கைத்தறித் துணிகளுக்குள்ள டிமாண்டு ஓரளவு குறைந்திருக்கிறது. இது போன்ற பல காரணங்

[திரு. வை. சங்கரன்] [2nd March 1965]

களினால் பல ஊர்களில் கூட்டுறவு சொஸைடிகளில் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கைத்தறித் துணிகள் விற்கப் படாமல் தேங்கிவிட்டன. 'விஷஸ் சர்கிள்' என்பதுபோல, இருக்கிறது. கைத்தறித் துணிகள் தேங்கியிருப்பதால், மேலும் வேலை கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால், கடன் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. கைத்தறித் துணி டைரக்டரும், கூட்டுறவு டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ராரர்களும் மேலும் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இது போன்ற காரணங்களால் மதுரையில் உள்ள கைத்தறிக் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூடப்பட வேண்டிய அபாய நிலையை அணுகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையைத் தவிர்க்கவேண்டும். தேங்கியிருக்கும் துணிகளை அரசாங்கமே உடனடியாக 50 லட்சம் அல்லது 1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அல்லது, ஸ்பெஷல் ரிபேட் கொடுத்து, துணிகள் விரைவில் விற்பனை ஆவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இதுபோன்ற பல முறைகளைக் கடைப்பிடித்து, இன்றைக்குள்ளே அபாய நிலையைப் போக்கி, கைத்தறி நெசவாளர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால், கைத்தறித் தொழிலே மதுரைப் பிராந்தியத்தில் நசித்து போகும்படியான நிலைமைதான் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதிலே அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பல இடங்களில் தொழில் பேட்டைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலே பல யூனிட்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், கச்சாப் பொருட்கள் (ரா மெடியியல்ஸ்) அவற்றுக்குக் கிடைப்பதில் சிரமம் இருக்கிறது. பல யூனிட்களுக்குத் தேவையான கச்சாப் பொருட்கள் கிடைக்காததால் அவை அன்-இக்கமிக் யூனிட்களாக மாறும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பிக்கும்போது, அதிலுள்ள யூனிட்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போதே, அவற்றுக்குத் தேவையான கச்சாப் பொருள் கிடைப்பதற்கான உத்தரவாதம் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் சர்க்கார் நல்ல முறையில் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

திருச்சிக்குத் தெற்கே கனரகத் தொழில்கள், பொதுத் துறையிலாகட்டும், தனியார் துறையிலாகட்டும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்கிற பரிதாப நிலை இருக்கிறது. திருச்சியில் ஒன்றிரண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குத் தெற்கே ஒன்றும் துவக்கப்படவில்லை. மதுரை வட்டத்திலே நல்ல கன ரகத் தொழில்கள் சீக்கிரம் ஆரம்பிக்கவேண்டும். டெக்ஸ்டைல் மில்கள் தனியார் துறையில் சில இருப்பதைத் தவிர, வேறு எந்தவிதமான கன ரகத் தொழில்களும் கிடையாது. மதுரைப் பிராந்தியம் இந்தத் துறையில் பின்தங்கியிருக்கிறது. தென் பகுதியில் குறிப்பாக, மதுரையில் கன ரகத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும்.

2nd March 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

கோடைக்காலனுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. உதகையில் இரண்டு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் கோடைக்காலனிலும் சில தொழில்களை ஆரம்பித்தால் அதுவும் நல்ல முறையில் வளர்வதற்கும் பொது மக்கள் வந்து போகவும் வாய்ப்பு இருக்கும். கோடைக்காலனில் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கான வகையில் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலி-சேலம் பகுதியில் உருக்குத் தொழிற்சாலை சீக்கிரம் துவக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உரம், மின்சாரம், கரி; உருக்கு இரும்பு ஆகிய நான்கு திட்டங்களும் ஒருசேர நடத்தால்தான் இக்கனாமிக்காக இருக்க முடியும். நான்கில் ஏதாவது ஒன்றை நிறுத்திவிட்டாலும், அந்த அளவுக்கு அன்-இக்கனாமிக்காகப் போய்விடும். அதை மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்திக் கூற வேண்டும். சேலம் உருக் காலத் திட்டம் வரும், வரும் என்று மக்களிடம் சென்ற ஏழெட்டு ஆண்டுகளாக வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்படிப் பல ஆண்டுகளாக மக்களிடம் வாக்குறுதி அளித்துவிட்ட பிறகு, புதிதாக மற்ற மாநிலங்களின் ஒன்றிரண்டு ப்ரபோசல்களையும் சேர்த்து வைத்து, அதோடு சேலம் திட்டத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதென்பது பொருந்தாது. இதையும் மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்தி, அந்த உருக்காலையைச் சேலத்தில் நிறுவுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேது சமுத்திரத் திட்டம், தூத்துக்குடி ஹார்பர் விஸ்தரிப்பு போன்ற திட்டங்களைத் தென் முனையில் நிறைவேற்றப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் இதே சந்தர்ப்பத்தில் தூத்துக்குடியிலிருந்து திருச்சி வரைக்கும் ப்ராட் கேஜ் இருப்புப்பாதை போடவேண்டுமென்பதையும் வலியுறுத்திக்கொண்டே வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அதற்கென்று தனியாக நான்கைந்து ஆண்டுகள் ஆகக்கூடும். தென் பகுதியில் வளர்ந்து வரும் தொழில்களுக்கு ஏற்பவும், ஏற்பட விரும்பும் உப தொழில்களுக்கு ஏற்பவும், தூத்துக்குடி-திருச்சி இருப்புப் பாதையை ப்ராட் கேஜாக மாற்றியமைப்பதற்கான திட்டத்தையும் வலியுறுத்திக்கொண்டே வரவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வியை எடுத்துக்கொள்வோம். அடுத்த ஆண்டிலே, இன்ஜினீரிங், மெடிகல், இன்னும் மற்ற கலைக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் விஷயத்தில் இப்போதே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எந்த அளவு வருகிற கல்வி ஆண்டில் அட்மிஷன் நிலைமை இருக்கும் என்று இப்போதே கணக் கெடுத்து, அதற்குத் தகுந்தபடி கல்லூரிகளில் இட வாய்ப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏதோ சில கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தி விட்டால் மத்தியம் போதாது. சென்ற ஆண்டில், 400 மார்க் வாங்கிய மாணவனுக்கு பி.யு.ஸி.-யில் இடம் கிடைக்காத பரிதாப நிலை இருந்தது. அடுத்த ஆண்டு ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொரு வகுப் பிலும் எத்தனை மாணவர்கள் வருவார்கள் என்று இப்போதே கணக்குப்போட்டு, அந்த அளவிற்கு இட வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[திரு. வை. சங்கரன்] [2nd March 1965]

மாலிக் கல்லூரிகள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் திறக்கப்பட வேண்டும். தற்போது குறிப்பிட்ட இரண்டு இடத்தோடு மட்டும் நிறுத்திவிடக்கூடாது. நான்-மச்சிங் ஸ்டாப்ஸ்புக்கும் உபாத்தியாயர்கள் போன்றவர்களுக்கு இருப்பதுபோன்ற சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். க்ளார்க் போன்றவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வுக்கும் வகை செய்யவேண்டும். மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் யூ.டி.ஸி. தரத்திற்கு க்ளார்க் போட்டு க்ளார்க்கு களுக்கும் உத்தியோக உயர்வு அளிக்க வழிவகை இருக்கவேண்டும். அதோடு உபாத்தியாயர்களுக்கு இருப்பது போல சர்வீஸ் செக்யூரிடி கிடையாது. நினைத்தபோது மேனேஜ்மெண்டார் போகச் சொல்ல முடியும். அப்படி இன்றி அவர்களுக்கு சர்வீஸ் செக்யூரிடி ஏற்படுத்த வேண்டும். மச்சிங் ஸ்டாப்புகளுக்கு உள்ள எல்லா வசதிகளும் நான்-மச்சிங் ஸ்டாப்புகளுக்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி மூலமாக இந்த ஆண்டு மூன்றரை கோடிக்கு அதிகமாக வந்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே குறிப்பாக இரண்டு மூன்று பொருள்களுக்கு உணவுப் பொருள்களான பால், நெல், அரிசி, கடலை, பட்டாணி போன்றவற்றின் மீதான வரியை யாவது எடுத்துவிட்டால் இழப்பு ஒரு கோடிக்குள் தான் இருக்கும். அதை மக்கள் வரவேற்பார்கள். ஆகவே உணவு தானியமாகிய நெல், அரிசி, பால், பட்டாணி, கடலை போன்றவற்றுக்கு விற்பனை வரியைச் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள டி.ஏ. வரவேற்கத்தக்க அம்சம். இன்னும் பல ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு இலாக்காவிலும் சிலர் டெம்பரியாக இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு இலாகாவில் ஓய்வு பெறும் வயது வரையில் கூடச் சிலர் சர்வீஸ் நிரந்தரம் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இவற்றையும் பரிசீலனை செய்து தொடர்ந்து ஒரு போஸ்டில் இத்தனை ஆண்டுகள் டெம்பரியாக இருந்தால் போதும், உடனே பர்டீனென்ட் செய்யலாம் என்கிற ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுரை மெடிக்கல் ஆஸ்பத்திரியில் வொர்க்கிங் ஸ்டாப் மிகவும் குறைவு. ஒரு நாளைக்கு 1,600 பேர்களுக்கு மேல் வருகிற சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியை விட அதிகமான பேர்கள் வருகிற அந்த இடத்தில் ஸ்டாப் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இன்னும் ஏர் கண்டிஷன் வசதி, வாட்டர் ப்ரெசிஸிடி, லாண்டரி வசதி எல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். உலக பாங்க் மதுரை, திருச்சி போன்ற நகரங்களின் அபிவிருத்திக்கு 10 கோடி கடன் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறபோது சீக்கிரம் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். மதுரையைப் பொறுத்த வரையில் ஸ்லம் க்ளியரன்ஸில் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். அதையும் சீக்கிரத்தில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். குறிப்பாக, கடந்த

2nd March 1965]

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

வருஷம் மிகவும் சோதனை உள்ள வருஷமாக இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அமைந்திருந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பல்வேறு பிரச்சினைகள்—உணவுப் பிரச்சனை, ராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடி புயல், மொழிப் பிரச்சனை ஆகிய எல்லாம் ஏற்பட்டும் இந்த அரசாங்கம் உறுதியாக இருந்து இன்றைக்கு ஓர் அமைதியான நிலையைச் சிருஷ்டித்து இருக்கிறது. இது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்தது. இந்தவிதமான அமைதியான நிலையை உண்டு பண்ணி இருப்பதைச் சிலர் விரும்பாமல் இருக்கலாம். இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் சில பத்திரிகைகள் வேண்டுமென்றே தீர்ந்து போன விஷயங்களை, கழிந்துபோன விஷயங்களைப் புதுப்பித்து, புது மெருகு கொடுத்து மக்களுடைய உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக நேற்றையதினம் பத்திரிகையில்கூடப் பார்த்தேன். புதிதாக ஒருவர் இறந்து மாண்டுவிட்டது போன்று அந்தப் பத்திரிகையில் பல தினங்களுக்கு முன்பு மாண்டவரது சரித்திரமே பிரசுரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக நான் வருந்துகிறேன். அரசாங்கம் இந்தமாதிரியாக ஒரு சில பத்திரிகைகள் மக்களின் உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடும் வகையில் செய்திகள் பிரசுரிப்பதைக் கட்டுப்படுத்த எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது இந்த நாட்டில் அமைதியைக் காப்பாற்றுவதற்கு மிகவும் அவசியமாகும். எதிர்க்கட்சியினர் தேற்றும், இன்றும் நடந்து கொண்ட முறை இந்தச் சபையின் ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதா என்பது ஒருபுறம் இருக்க இது நாட்டின் அமைதியைக் குலைக்கும் முயற்சியோ என்று வருந்துகிறேன். இன்றையதினம் பழைய நிலை திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், மாணவர்களைத் தூண்டியவர்களும் கூட அந்தப் பொறுப்பினின்றும் நீங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலை வருவதைப் பார்க்கிறோம். மாணவர்கள் பலாத்காரத்தில் தங்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்று தெளிவாகத் தெரிவித்து விட்டார்கள். ஆனால் பலாத்காரம் நடந்தது என்பது உண்மை.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

யார் அத்தகைய நிலைமைக்குப் பொறுப்பு என்பதை ஆராய்ந்து அறிய, அதற்குரிய பரிகாரம் தேட, நீதி விசாரணை நடக்க இருக்கிறது. ஆகவே பொறுப்புள்ள எல்லோரும் இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிற அமைதியைப் பாதுகாக்க முன்வரவேண்டும். இந்த அமைதியைக் குலைக்க முயற்சிக்கிற பத்திரிகைகள் மீது—அதாவது ஒரு சில பத்திரிகைகள் தான்—தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றையதினம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இவ்வளவு கஷ்டங்களுக்கும் இடையில் நாம் என்ன என்ன திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு இருந்தோமோ அவற்றை எல்லாம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். நிறைவேற்றப் படாமல் எதுவும் விடப்படவில்லை என்பதைப் புள்ளிவிவரங்களே காட்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி வருஷத்தில் நாம் குறிப்பிட்ட இலக்கை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். எல்லா ராஜ்யங்களும் நம்மைப் பார்த்து மகிழக் கூடிய, பொருமைப்படக்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [2nd March 1965]

கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய திட்ட சாதனைகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த பட்ஜெட் புள்ளிவிவரங்களே காட்டும். 291 கோடி ரூபாய் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக ஒதுக்கினோம். அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட காலத்தில்கூட 101 கோடி ரூபாய் ராஜ்ய அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதியில் இருந்து திரட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த இலக்கையும் மீறி 147 கோடி ரூபாய் திரட்டி அதை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்பது இந்தக் கணக்கைப் பார்த்தாலேயே தெரியும்.

அதாவும் சென்ற ஆண்டு பந்தோபஸ்து செலவு காரணமாக நிறுத்தப்பட்டிருந்த வேலைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து இவ்வாண்டு செயல்படுத்தப்படும் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களும், புது நிலையங்களும் எல்லா பள்ளக்குகளிலும் நிறைவேற்ற வசதி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு தொழில் துறைக்கு இந்த அரசாங்கம் எல்லா விதமான உதவியும் செய்து வந்தது. அதன் காரணமாக, பெரிய பெரிய தொழில்களை எல்லாம் நிறுவ முடிந்தது. இப்போது ராஜ்ய சர்க்கார் தரப்பில் தனியாக ஒரு கார்ப்பரேஷன் உண்டு பண்ணியிருப்பது நல்ல ஆறுதல் தரும் செய்தி. அதுபோல் கப்பல் தொழிலுக்கும் கப்பல் கார்ப்பரேஷன் நிறுவி இருப்பது சந்தோஷத்திற்குரியது.

குறிப்பாக பருவ நிலைக் கோளாறு காரணமாக ஒரு பக்கம் வெள்ளத்தால் அழிவு, இன்னொரு பக்கத்தில் தண்ணீர் இல்லாக்கஷ்டம் பெரிய அளவுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இன்றையதினம் கண்கலங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் ஏக்கரா சரியாக விளைய முடியாத நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. தாம்பிரவணி தீரத்தில் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா தீய்ந்து போகக் கூடிய அல்லது மிகக் குறைந்த மகசூல் காணக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. இதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒரு பக்கம் தண்ணீர் இருக்கிறது. குறிப்பாக கடம்பாவில் உள்ள தண்ணீர் கடம்பா ஆயக்கட்டு மூவாயிரம் ஏக்கராவுக்குத் தேவையானது போக மீதித் தண்ணீர் தேங்கியிருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரைக் கீழே கொடுத்தால் பத்தாயிரம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும். சட்டம் எப்படி இருக்கிறதோ? ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய உயர்தர அதிகாரிகள் இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக பாழாக இருக்கிற பத்தாயிரம் ஏக்கராவைப் பாதுகாக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்தத் தாலுகா என்றுகூட இல்லாமல் ஜில்லா முழுமையும், தாலுகாக்களிலும் பெரும் பகுதிகளில் புஞ்சைப் பயிர் மகசூல் தீய்ந்து விட்டது. நஞ்சைப் பயிரிடக்கூட நல்ல முறையில் மகசூல் இல்லாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஜில்லா முழுமையும், எல்லாத் தாலுகாக்களிலும் அதிகப்படியான பிரதேசங்களில் பஞ்சத்தின் அறிகுறி தென்படுகிறது. பஞ்சக் கோளாள் பிரகாரம் முறையாக 3½ அணுவுக்குக்கூட தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வரும் நிலைமை வந்தால்தான் பஞ்சம் ஏற்பட்டது என்று கருதி பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளப்படும். ஆனால், இப்பொழுதுள்ள நிலைமை

2nd March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

யில் அரசாங்கம் அங்குள்ள நிலைமையைப் பார்த்து வழிசெய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக நஞ்சை நிலங்களும் கூட தீயவு ஏற்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையை உடனடியாக மாற்றியமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு முறையாக வந்து பார்த்து, அங்குள்ள நிலைமைகளைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா என்பதில் நான் சந்தேகம் கொள்கிறேன். ஆகவே, இது விஷயத்தில் அக்கறைகொண்டு பரிகாரம் தேடுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ராஜ்யம் முழுமையும் நெருக்கடியாக எழுந்த உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக அரசாங்கம் தீர்க்கமாக நடவடிக்கை எடுத்தது உண்மை. சென்னையில் உள்ள 20 லட்சம் மக்களுக்கு உடனடியாகப் பரிகாரம் கண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதன் காரணமாக இந்த அரசாங்கம் கிராமப் பகுதிகளிலே ஏற்பட்டிருக்கும் விடையேற்றத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை. ஆகவே, கிராமப் பகுதிகளிலும் விடையேற்றத்தைக் குறைக்கவேண்டும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு உணவுப் பொருள்கள் கொண்டு போக முடியாது. இதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், சென்னை நகரில் ரூ. 1.25-க்குக் கிடைக்கக்கூடிய அரிசி திருச்செந்தூரில் ரூ. 1.75 அல்லது ரூ. 2.00க்குக் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. திருநெல்வேலியின் சுற்றுப் புறங்களிலே இந்த நிலைமை இருக்குமானால், உணவுக் கஷ்ட நிலைமைப் பிரச்சனை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு முறையாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால், அதன் மீது உடனடியாக என்ன பரிகாரம் செய்யப்பட்டது? இந்த விடையிலும்தான் மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியிலே மிகக் குறைவாகவும், மற்றொரு பகுதியிலே உச்சக் கட்டத்தையும் அடைந்திருக்கிறது. இதைக் கவனத்தில்கொண்டு நிலைமையை மாற்றியமைக்க “ரஷ் சப்ளை” அதாவது சப்ளையை அதிகமாக்கி இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும். அரசாங்கம் மற்றொரு முடிவு செய்தது. அதாவது கடற் பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய குறிப்பாக மீன் பிடிப்பவர்கள், பனை ஏறும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் வாழும் மணற்பாங்கான பகுதிகளுக்கு உணவுப் பொருள் கூடுதல் சப்ளை செய்யப்படும் என்பதுதான் அது. அதாவது விசேட கோட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. முடிவு செய்து ஒரு மாதம் ஆகிறது. போக்கு வரத்து முறையாக நடைபெறாத அப்பகுதிகளுக்கு முறையாக உணவுப் பொருள் சப்ளை கிடைக்க அரசாங்கம் விசேஷ சிரத்தை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த வேலையில் எது பாக்கி இருக்கிறது என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனித்து நடவடிக்கைகள் எடுப்பதின் மூலம் விடையேற்றத்தைத் தவிர்க்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே, நாலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நிறைவேற்றக்கூடிய காரியமாக, நல்ல அம்சமாக இருப்பவைகளிலே ஒன்று தென்காசியிலே பாஸ்டெக்னிக் ஒன்று நிறுவ இருப்பது. இது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியது. திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் நாசரேத்திலே தனியார் துறையில் பாஸ்டெக்னிக்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [2nd March 1965]

ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொன்னது சித்திபெற்றவில்லை. திருச்செந்தூரிலே ஏற்ற இடத்திலே ஒரு பாலிடெக்னிக் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். அதன்படி திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் ஏதேனும் ஒரு இடத்தில் ஒரு பாலிடெக்னிக் அமைப்பதற்குத் துணை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் 50 ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கல்லூரிகூட இல்லை. அந்த ஒரு குறையைப் போக்க வேண்டும். திருச்செந்தூரில் சுப்ரமண்ய சுவாமி தேவஸ்தானம் இருக்கிறது. அதனுடைய நிதி பல்வேறு நற்காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதை உபயோகித்துக்கூட, அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் திருச்செந்தூரில் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனி ஒருவருக்கு ஏற்கனவே இதற்காக அனுமதி கொடுத்திருந்தாலும்கூட அது நிறைவேறவில்லை. ஒன்று அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் அல்லது சர்க்கார் தரப்பில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் பொறியியல் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படப்போவது சந்தோஷமான விஷயம். திருச்செந்தூரில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒரு என்ஜினியரிங் கல்லூரி நிச்சயமாக வந்துவிடும் என்று நம்பினோம். தனி ஒரு ஸ்தாபனத்தார் இந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டதாக 5, 6 வருஷங்களாக இந்த அரசாங்கம் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறது. இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஜில்லாவுக்கு வரவேண்டிய என்ஜினியரிங் கல்லூரி வராமல் இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. திருநெல்வேலியில் பொறியியல் கல்லூரி வருகிறது என்றால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ளவர்களுக்கூட ஆறுதல் அடைவார்கள். ஆகவே, இதற்கு அரசாங்கம் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மெடிகல் காலேஜ் திருநெல்வேலியில் வருவது சந்தோஷமான விஷயம். கீழ்ப்பாக்கத்தில் தற்காலிகமாக இருப்பதையாவது 'திருநெல்வேலி மெடிகல் காலேஜ் அட்கீழ்ப்பாக்கம்' என்று பெயரை மாற்றிவிடலாம். இதைச் செய்தால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும். எனவே, இந்த வேலையில் அரசாங்கம் பரிசாரம் காணும் என்று நம்புகிறேன்.

தூத்துக்குடி துறைமுக வேலை மந்தமாக நடக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வேகமாகப் பண உதவி கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. அந்தக் கஷ்டத்திற்குக் காரணம் 'பாட்டில்நெகஸ்' இருக்கிறதா என்பதை யெல்லாம் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தூத்துக்குடித் துறைமுக வேலையையும் சேது சமுத்திர வேலையையும் சேர்த்து நிறைவேற்றினால் 'எக்ஸ்பிரீக்' காக அதாவது சிக்கனமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தனுஷ்கோடியிலிருந்து இலங்கைக்குப் போக்குவரத்துத் தடைப்பட்டு இருக்கிறது. இராமேஸ்வரத்திலிருந்து துரிதமாக ரயில் போடப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். ஆனால் இலங்கையிலிருந்து இந்தப் பக்கம் வருவதற்குக் கஷ்டங்கள் இருக்

2nd March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கின்றன. லட்சக்கணக்கான மக்கள் இங்கே வந்து சேரப் போகிறார்கள் என்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. அந்த ஒப்பந்தப் பிரகாரம் தினம் தினம் 100 பேர்களாவது இக் கரைக்கு வர வேண்டிய அவசியம் இருக்கும். அப்படியிருக்கும்பொழுது, சரி யான போக்குவரத்து வசதி இல்லாததால் ஆகாய விமானம் மூலமாகத்தான் வந்து சேரவேண்டிய தீர்ப்புறம் இருக்கும். தபால் போக்குவரத்துக்கூட சரிவர இல்லை. அப்படி விமானத்தில் வர வேண்டுமானால் குறைந்தது ரூ. 500-ஆவது செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை செலவு செய்ய எல்லோராலும் இயலுமா? அத்துடன் விமானப் பிரயாணத்திற்கு 7 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கஷ்டத்தையும் அவர்கள் உணர்வார்கள். எனவே இதைத் தவிர்க்க தூத்துக்குடிக்கும் இலங்கைக்கும் மிக அவசரமாக ஸ்டீம் சர்வீஸ் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலையாளிலிருந்து எங்கள் பகுதிக்கு வரக்கூடியவர்கள் ஒரு குறைபாட்டை எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்தக் கப்பல்களில் உணவுக்கும் சேர்த்துக் கட்டளம் வசூலிக்கப்படுகிறது. குறைந்த வசூப்பு டிக்கட் வாங்கிப் பிரயாணம் செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சாப்பாடும், சுகாதார வசதியும் மிகவும் பயங்கரமானதாக இருக்கிறது. கப்பல் வந்து சேருகிற சென்னைத் துறைமுகத்தில் ஏதேனும் புகார் புத்தகமாவது வைத்து என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அவற்றைப் போக்குவதற்கு குறிப்பாக நம்முடைய பி.டபிள்யூ.டி. அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாம்பிரபரணி தீரத்தில் கால்வாய்ப் புனரமைப்பு வேலைகளைத் துரிதப்படுத்தி அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 80 லட்சம் டன் உணவுப் பொருள்களை இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நேரத்திலே 'தண்டத் தீர்வை' என்ற வார்த்தை இருக்கக் கூடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள். இப்போது இருக்கும் அமைச்சர் அவர்களும், இதற்கு முன்னாலே இருந்த அமைச்சர்களும் தண்டத் தீர்வை, தண்ணீர்த் தீர்வை ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் பரிகாரம் காண எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் செய்தார்கள். அந்த முயற்சியின் படினாய் 20 ரேட் என்பது 2 ரேட்டாயிற்று. இரண்டு ரேட்டை ஒன்றாக்கினார்கள். கார் அட்வான்ஸ் கார் காலப் பயிருக்கு 1 ரேட், ஆனால் மழை காலத்தில் ஏராளமான தண்ணீர் ஓடக்கூடிய காலத்தில் புஞ்சை யில் நஞ்சைப் பயிர் செய்கிறவர்களுக்கு இரண்டு ரேட் தண்டத் தீர்வை என்று இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நஞ்சையாக மாற்றிக் கொடுக்கும் காலம் வரையாவது இந்தச் சலுகையைக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [2nd March 1965]

மீன் பிடிப்புத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் கடந்த ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் குறைவுதான். இந்த பட்ஜெட்டிலும் போதுமான அளவுக்கு ஒதுக்கப்படவில்லை. மண்டபம் பகுதியில் நார்வேஜியன் பிராஜக்ட் வேலை நடந்து வருவது சந்தோஷப்படத் தக்கது. ஆனால் கனடியன் எய்டில் தூத்துக்குடிக்கு அடுத்த புன்னைக்காயல் பகுதியில் ஒரு திட்டம் இருந்தது. மூன்றரை லட்சம் ரூபாய் செலவில் புன்னைக்காயலை ஓர் மீன்பிடி துறைமுகமாக்க ஒரு திட்டம் இருக்கிறது என்று இந்தச் சபையிலேயே தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் எந்தத் தொகையும் ஒதுக்காததோடு இந்த பட்ஜெட்டில்கூட அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒரு சிறு அளவுகூடப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. அதற்குப் புனர்ஜீவன் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரிய துறைமுகம் தூத்துக்குடியில் விருத்தி அடைந்து வருகிறபோது அருகில் இருக்கும் சிறு சிறு துறைமுகங்கள் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இந்தக் கண் கொண்டு திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் குலசேகரப்பட்டினம், காயல்பட்டினம், மணப்பாடு போன்ற துறைமுகங்களை விருத்தி செய்வது பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஐந்தாறு வருஷ காலத்திற்கு முன்பு குலசேகரப்பட்டினத் துறைமுகத்தை விருத்தி செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி நிறுவப்பட்டு சிறு அளவு சுங்கம் வசூலிக்கும் பொறுப்பும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இவ்வாண்டுகூட அந்த வேலைக்கான பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதிலே என்ன குறை இருக்கிறது என்று அரசாங்கம் பார்க்கவேண்டும்.

திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் குதிரைமொழித்தேரி என்ற மணற் பாங்கான ஒரு இடம் இருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், ராஜஸ்தானில் இருக்கக்கூடிய பண்ணையைப் போல் அவ்வளவு பெரிய பண்ணையை வைக்க வசதி இல்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மைதான். ஆனால் இந்த இடத்தில் 12,000 ஏக்கருக்கு மணற் பாங்கான பகுதி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய குளம் நஞ்சை அழிந்து விடுமோ என்ற காரணத்தால் அந்த மணல் மேட்டை ரிசர்வ் பாரஸ்ட் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக வருஷம் ஒன்றுக்குப் பல்லாயிரம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. மழை காலத்தில் அங்கிருந்து மண் அடித்து வந்து விடுகிறது. ஆகவே, அங்கு மண் அணைத் தடுப்புகள் வேண்டுமென்று கடந்த பத்து வருஷ காலமாக முயற்சி செய்து வருகிறோம். இந்தச் சபையில் பல தரம் அதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லப் பட்டு வாக்குறுதியும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த வேலை இதுவரை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆரம்ப நடவடிக்கை கூட செய்யப்படவில்லை. அங்கே கடம்பா என்ற சமுத்திரம் போன்ற ஏரி பெருகி நேரடியாக திருச்செந்தூர் வரை 12, 13 கால் வாய்கள் மூலம் தண்ணீர் பெறவேண்டும். இதை 'அவாய்டு' செய்ய தனியான ஒரு கால்வாய் மூலமாகத் தண்ணீர் கொண்டு செல்ல ஐந்து லட்சம் ரூபாயில் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் செலவில் பத்தில் ஒரு பகுதியை அதாவது

2nd March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

50,000 ரூபாய் வரை அந்தத் தாலுகாவில் இருக்கிற விவசாய சங்கத்தில் இருப்பவர்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை வசூல் செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தின் காரணமாகப் பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு இலகுவாகப் பாசன வசதி கிடைக்கும். இந்தக் கடல்மான காலத்தில் அதன் மூலமாகப் பல்லாயிரம் கோட்டை நெல், அதிக விளைவு கிடைக்கும். இதற்கு கலெக்டர் அனுமதி வேண்டும். இந்த வேலையை வேகமாகச் செய்ய முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் சங்கரன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போல் ஹெவி இண்டஸ்ட்ரிஸ் எல்லாம் திருச்சி வரையில்தான் வந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அங்கே பிராட் கேஜ் அமைக்கப்பட்டிருப்பதுதான். அதே போன்று தூத்துக்குடி—திருநெல்வேலியை இணைக்கும் பகுதியையும் பிராட் கேஜாக மாற்றினால் பெரிய இண்டஸ்ட்ரிகளுக்கு ஏராளமான இடம் கிடைக்கவும் வழி ஏற்படும்.

தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் விவசாயிகளுக்குக் கிணற்றுக்காக ரூ. 2,500 கொடுத்து வந்ததை ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் பாராட்டத் தகுந்தது. இதே போன்று திட்டம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கும் பலன் அளிக்கும். அங்கு பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் புஞ்சையாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய புஞ்சை நிலத்தை மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்களும், மாநில அமைச்சர் அவர்களும் நேரில் வந்து பார்த்தார்கள். கிணற்றிலிருந்து இறைவை செய்து வருஷம் பூராவும் பயிர் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. புஞ்சைப் பயிர், தஞ்சைப் பயிர், காஷ் கிராப் எல்லாம் செய்ய முடியும். அரசாங்கத்திலிருந்து 'டப் போர் பம்புக்கு' வசதி செய்து கொடுத்தால் பெரும் அளவுக்குச் சாகுபடி செய்ய முடியும். இதற்கு மாகாண அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் கூறி பவர் டிரிஸ்ட் கொண்டு வர முயற்சி எடுத்திருக்கிறது என்று தெரியும். இந்த முயற்சி கித்தி பெறவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டு வெளியே இருந்து பவர் ட்ரிஸ்ட்களை வாங்கி எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள விவசாய மக்களுக்குக் கடன் உதவியோடு அளிக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் எதிர்பார்த்தபடி 12 லட்சம் டன் உணவு தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்றிருந்தாலும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 80 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடியும் எனத் திட்டமிடுகிறோம். மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் 70 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்திருக்க வேண்டிய நாம் 65 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம். அந்தத் குறையை நீக்க எங்கிருந்தாலும் பணம் திரட்டி நம் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் எல்லாத் துறைகளிலும் இலக்கை மீறி நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அதே போல் உணவு

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [2nd March 1965]

உற்பத்தி விஷயத்திலும் நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினால்தான் சாதாரண மக்களிடையே அமைதியையும், நம்பிக்கையையும் ஸ்திரப்படுத்தும் நிலைமையை இந்த அரசாங்கம் உண்டு பண்ண முடியும். பாஷை சர்ச்சையைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளைக் கவனித்தால் அமைதியாகவும், புத்தி பூர்வமாகவும் ஸ்திரமாக இருந்து என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்திருக்கிறது. அரைகுறையாக இருக்கும் இந்த வேலையும் கூட முறையாகப் பூர்த்தி அடையும் என்று நம்புகிறேன். இவ்வளவு சோதனைகளுக்கு இடையே, இவ்வளவு வேதனைகளுக்கு இடையே கூட அரசாங்கம் இந்த வேலைகளை எல்லாம் சிறப்பாகச் செய்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது. திருப்பூரில் தேச சதந்திரத்தைப் பெற்றுத் தர, கொடிகாத்தான் குமரன், போலீஸார் சதந்திரக் கொடியைப் பாதுகாக்க அதே நகரில் வேறு பகுதிகளிலும் உயிரைத் தியாகம் செய்தனர். அக்கடமை வீர பரம்பரையைச் சேர்ந்த அந்த இனத்திற்கு, அந்த போலீஸ் இனத்திற்கு, அந்தச் சிப்பந்திகளுக்கு அரசாங்கம் தக்க தருணத்தில் தகுந்த உயர்வு கொடுத்து தகுந்த உதவி செய்தது பாராட்டத்தக்கது. அத்தகைய உதவி கொடுத்ததுடன், ஏழு கோடி ரூபாய் வரை துண்டு விழும் நிலை இருந்தும் கூட ஒரு பைசா கூட வரி விதிக்காமல் இருப்பது பாராட்டத் தக்கது. அதோடு கூட 5½ கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அரசாங்கம் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்கு, ஆசிரியர்களுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கும் கூட கிராக்கிப் படியை உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டு தலுக்குரியது. இப்படி இந்த இனத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்குப் பலமுறை உயர்வு கொடுத்த போதிலும் தனியாக உள்ள எலக்ட்ரிசிட்டி போர்ட், காதிபோர்ட் போன்ற போர்ட்களில் பணி செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கு இந்த உயர்வுகள் அப்போதைக் கப்போது கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக காதி போர்டில் சென்ற தடவை நம் ராஜ்ய அரசாங்கம் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்கு உயர்வு கொடுத்தபோது அந்த உயர்வு அங்குள்ள சிப்பந்திகளுக்குக் கிடைக்க முடியாமல் இருந்திருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குத் தூண்டுதல் கொடுத்து இங்குள்ள சிப்பந்திகளுக்கு கிடைப்பது போல் அங்குள்ளவர்களுக்கும் கிடைக்க வழி வகைகள் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. பாஷையின் மீது பக்தியால் உணர்ச்சி வசப்பட்டு தங்களை மாய்த்துக் கொண்டவர்கள், தங்களைப் பலியாக்கிக் கொண்டவர்கள் நம் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள், அவர்களை வைத்துக் கொண்டு விலை பேசக் கூடியவர்கள், அவர்கள் பிணத்தை வைத்து விலை பேசும் நிலைமையில் அவர்களின் பிணத்தின் படத்தை வைத்து விலை பேசும் அளவிற்கு கட்சிகளை விடாமல் பார்த்துக் கொள்வதில் அரசாங்கம் உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். தவறான எண்ணம் கொண்டு எத்தகைய நிலையையும் வைத்து அதைக் காசாக்க நினைக்கும் பத்திரிகைகள் நாட்டில் நடமாடுகின்றன. அந்தப் பத்திரிகைகளின் மேலும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க முயற்சித்து வருவது பாராட்டுக் குரியதாகும்.

2nd March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

நாட்டின் பாதுகாப்பை உத்தேசித்து எத்தகைய அவசர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமாயினும் இன்றைய சட்டம் உதவியாக இல்லாமல் போனால் அத்தகைய அவசர நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் தயங்கவே கூடாது. இவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு இடையேயும் தீர்க்கமாகவும், திடமாகவும் இருந்து நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் இயங்கும் அரசாங்கம் செய்து வந்திருக்கும், செய்ய நினைக்கிற காரியங்கள் எல்லாம் பாராட்டுதல்களுக்குரியது. பதினைந்து ஆண்டு காலமாகத் தீராத ஒரு பிரச்சனை கழிந்த ஆண்டு தீர்ந்து விட்டது. கிராமச் சிப்பந்திகளுக்குப் பல கோடி ரூபாய்க்கு உதவி கொடுத்து உதவி செய்திருக்கும் அரசாங்கம், மூந்திய மந்திரிசபையால் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் கூட அதைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு வருகிற மற்றொரு நல்ல திட்டம் வயது வந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பென்ஷன் திட்டம். அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையை விட அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு ஜில்லாவில் ஆயிரம் பேர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் மற்றொரு ஆயிரம் மனுக்கள் ஊரெல்லாம் தேங்கிக் கிடக்கிறது. தாலுக்காக்களில் தேங்கிக் கிடக்கிறது. ஆகவே இத்திட்டத்திற்கு மேற்கொண்டும் அதிகப்படி தொகை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு உதவி செய்து அவர்கள் ஆசியைப் பெறும் நிலையில் அத்திட்டத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பட்ஜெட் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சராகவும், நிதி அமைச்சராகவும் இருக்கிற நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட் மிகச் சிறந்ததொரு பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. காரணம் பல ஆண்டுகள் குறைபாடுகள் இருந்து அத்தனை குறைகளும் நீக்கப்பட்டு, அப்படி நீக்கப்பட பெருவாரியான பணம் செலவழிக்கப்பட்ட போதிலும் கூட அதற்காகப் புது வரி ஒன்று கூடப் போடாமல் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த பட்ஜெட்டைப் பொது மக்கள் அனைவரும் வரவேற்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்கு உப்பு சப்பு இல்லாத ஒரு நிலை இருப்பதின் காரணமாகத்தான் அவர்கள் இங்கிருந்து வெளி நடப்பு கூடச் செய்திருப்பார்களோ என்று ஊகிக்கும் நிலையில் இருக்கிறேன். அமைதியாக அகில இந்தியா விலும் போற்றத்தக்க முறையில் நம் அரசாங்கம் இயங்கிக் கொண்டிருந்த இந்த நேரத்தில் மொழிப் பிரச்சனையைக் கொண்டு வந்து தங்களால் அதை எதிர்த்து நடத்த வாய்ப்பில்லை, வக்கில்லை என்ற நிலைமையில் மாணவர்களைத் தூண்டி விட்டு அவர்கள் இன்று பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் கூட நான் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி நடத்திக்கொண்டு வருகிறேன், ஒரு உயர்துவக்கப் பள்ளியும் நடத்துகிறேன். இந்த இரண்டு பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்களையும் தங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருந்தார்கள். அதை நான்

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [2nd March 1965]

முன்கூட்டிப் புரிந்துகொண்டதின் காரணமாகக் காங்கிரஸ் தொண்டர்களை அங்கு அதிகமாக வைத்திருந்ததால் கலாட்டா அதிகரிக்காமல் அமைதியான முறையில் என் தொகுதியில் இந்தப் போராட்டம் நடந்தது. அதில் அதிகாரிகளும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் மிகவும் நல்லமுறையில் நடந்துகொண்டார்கள். ஆகவே விபரீதமான ஒரு நிலை ஏற்படவில்லை. இருந்தாலும் அந்த மானவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை என்று நான் அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மொழிப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குக் கட்சிகள் இருக்கின்றன. காங்கிரஸும் உடனடியாக இந்தி திணிப்பதை எந்தக் காலத்திலும் ஒத்துக்கொள்ளாது, ஆகவே உங்கள் அரிய நோத்தை வினாக்கக் கூடாது என்று சொன்னபோது அவர்கள் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு போய் விட்டார்கள். ஆனால் கல்லூரி மாணவர்கள்தான் இந்த நிலையைச் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். இப்போது படிக்காமல் இருக்கக் கூடியவர்களும் அதில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் போக்குதான் விபரீதமான போக்காக மாறி விட்டது. தமிழ் நாட்டில் எந்தக் காலத்திலும் மாணவர்கள் கட்டுப்பாடுடனும், கண்ணியத்துடனும் நடந்து கொள்வார்கள் என்ற நல்லெண்ணத்தை மாற்றியமைத்து விட்டது. இதற்கெல்லாம் காரணம் இங்கிருந்த எதிர்க்கட்சிகள்தான். ஏற்கனவே இங்கு நிதியமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை வைத்துக் கொண்டு அரசியலை மாணவர்களிடம் கொண்டு போகக் கூடாது, அவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவர்களைக் கட்சிக்காக பயன்படுத்தக் கூடாது என்று இருவரும் பேசி நல்ல தொரு முடிவு எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் அந்த நிலையை மாற்றி தங்களால் செய்ய முடியாத ஒரு காரியத்தை, அவர்கள் செய்வதை விட்டு தலைவர்களுக்கு ஆபத்து வந்து விடுமோ என்று பயந்து சாதாரண சின்னக் குழந்தைகளையும் மாணவர்களையும் ஏவி விட்டு அந்த பெற்றோர்களுக்கு இந்த வயிற்றெரிச்சலை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். எனக்கு இன்சினியரிங் காலேஜில் படிக்கின்ற மகன் ஒருவன் இருக்கின்றான். இம்மாதிரி எத்தனையோ பெற்றோர்கள் மாணவர்கள் எப்படி பாஸ் செய்யப் போகிறார்கள் என்று இன்றையதினம் கவலையோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது வைத்தியக் கல்லூரி, தொழிற் கல்லூரி மாணவர்கள் நான்காவது வருட பாடத்தைப் படிப்பதா அல்லது, அடுத்த வருடம் ஐந்தாவது வருடப் பாடங்களை எல்லாம் படிக்கவேண்டுமா எப்போது பரீட்சை வைக்கப்போகிறார்கள், பரீட்சையே வேண்டாம் என்று சர்க்கார் சொல்லப் போகிறதோ என்னவோ என்னெல்லாம் எண்ணிக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரோ ஒருசிலரின் தாண்டுவின் பேரில் மாணவர்கள் வினாக்க் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு இருக்கின்ற பிரச்சனை என்ன? மும்மொழித் திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்பது. மும்மொழித் திட்டத்தை இப்போது மட்டுமல்ல, முன்பே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஒப்புக் கொண்டு கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு, இந்தி மொழி ஆட்சிமொழியாக இருப்பது என்பதையும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இந்தியை உடனடியாகக் கொண்டு வந்ததில் தான் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. நேருவின் வாக்குறுதி போதிய

2nd March 1965] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

அளவு காப்பாற்றப்படவில்லை என்று குறை கூறப்பட்டது. எங்களுடைய நிலைமை மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. இதைப்பற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருந்தோம். அந்த முறையில் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களும் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அது அரசியலுக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுத்த பரம்பரையாக அமைந்திருக்கும். அப்படியில்லாது இல்லாததை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, மிகவும் அவக்கேடான நிலை நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வரும்படியான அளவில் செயல்கள் நடைபெற்றது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். வெளியில் பார்க்கும்போது எங்கு பார்த்தாலும் தமிழ் வாழ்க, இந்தி ஒழிக என்றெல்லாம் எழுதிப் போட்டிருப்பது மட்டு மல்ல நமது கனம் முதலமைச்சர் அவர்களைப்பற்றிப் பலவாறாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் எழுதப்பட்டது பல பொது இடங்களில் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு மாணவர்களைக் கேலிமான் நிலைமைக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக மாணவர்களாக வந்திருக்க மாட்டார்கள். இதைப்பயன் படுத்திக்கொண்டு ஒரு சில பத்திரிகைகள் எழுதி வந்தன. சற்று முன் வியாபாரிகள் எல்லாம் நல்ல வர்கள் தான் என்று சொல்லப்பட்டது. அதை நான். முழுக்க முழுக்க ஆட்சேபிக்கிறேன். மேல் நாட்டில் எல்லாம் வியாபாரிகள் தங்களுடைய வருமானம் இவ்வளவு இத்தனை ரூபாய் தான் சர்க்காருக்கு வரியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுக்கிறார்கள். நாட்டுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று அவர்கள் இதன் மூலமாகப் பெருமீதம் அடைகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய வியாபாரிகள் மூன்று விதமான கணக்குகள் வைத்திருக்கிறார்கள், ஒன்று பங்குதாரர்களுக்காக, இன்னொன்று சர்க்காருக்கு வரி கொடுப்பதற்காக, இன்னொன்று, தங்களுடைய லாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்த்துக்கொள்வதற்காக. இந்த மாதிரி வைத்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படி சர்க்காரை எமாற்றாமல் இருக்க முடியும். அந்த முறையில் தான் சில பத்திரிகைகளும் எமாந்தவன் தொடையில் திரித்தவரையில் ஆதாயம் என்ற முறையில், கீழ்த்தரமான முறையில், அறிஞர்கள் என்றோ படித்தவர்கள் என்றோ எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லாமல் முறையில்லாமல் எழுதி வந்தன. இப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளின் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் எப்படி ஒரு ஜனநாயக நாட்டை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும்? இப்போது நமக்கு ஏற்பட்டது ஒரு முதற்கட்ட நிகழ்ச்சி என்று தான் சொல்லவேண்டும். இதிலிருந்து நாம் பாடம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். மாணவர்கள் மட்டும் நடத்திய நிகழ்ச்சிகளே இவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் பொதுமக்களும் சேர்ந்து நடத்தக்கூடிய போராட்டம் வருமானால் அதை எப்படிச் சமாளிப்பது என்கிற ஒரு நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்து, அப்பேர்ப்பட்ட காலங்களில் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு வகை செய்தாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஜனநாயகம் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகக் கருத முடியாது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா வழிகளிலும் புத்துணர்ச்சி அளித்து வருகிறோம். அது மட்டுமல்ல, கல்லூரிகளில் பாடங்கள் எல்லாம் தமிழில் நடைபெற

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [2nd March 1965]

வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, கோயம்புத்தூர் கல்லூரியில் தமிழ் மீடியமாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்படிக் கொண்டு வந்தும் அதில் படிப்பதற்கு ஒரு மாணவர் கூட கழிந்த வருடம் முன் வரவில்லை. தமிழ் வாழ்க, தமிழ் வளர்க என்று சொல்லிவிட்டு படிப்பதற்கு எத்தனை பேர்கள் வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒருவரும் இல்லை என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். நம்முடைய ஆசை என்னவென்றால், விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்கள் கூடத் தமிழில் வரவேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் சில முக்கியமான வார்த்தைகள் ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் தான் சரியாக இருக்கிறது. 'பாய்ஸ்லா' என்பதைச் சரியான விதத்தில் தமிழில் சொல்வதற்கில்லை. ஆங்கிலத்தில் தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதைக் கூட மாற்றவேண்டும் என்று நம்முடைய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். தமிழ் வாழ்க, வளர்க என்று சொல்லிவிட்டு, மாணவர்களையும் இழுத்து வலையில் சிக்க வைத்து போராட்டங்களை நடத்துவதால் மட்டும் எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. சுதந்திரம் அடைந்து புகிறோடு ஆண்டுகளாகியும், தமிழுக்கு ஆக்கம் கொடுத்த போதிலும் நாம் நல்லமுறையில் ஒரு நூலைக்கொண்டுவர முடியவில்லை. கலைச் சொற்கள் கலை நூல்கள் இவைகளை எல்லாம் போதிய அளவில் நம்மால் கொண்டுவர முடியவில்லை. திருக்குறளைப்போன்று ஒரு நூலைக் கொண்டு வர முடிகிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கட்டுப் பாடு, கடமை, கண்ணியம் இவைகளை எல்லாம் நல்லமுறையில் அவர்களிடையே கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அத்தகைய ஒரு டிஸிப்ளின் இல்லை என்றால் இந்த நாட்டில் ஜனநாயக நடவடிக்கைகள் ஒன்றுமே சரியாக நடைபெறாது, இதற்காக எத்தகைய கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலும், அதை நான் படிக்கின்ற ஒரு மாணவனுடைய தந்தை என்ற முறையில் வரவேற்பேன். இத்தகைய நடவடிக்கை எடுப்பதில் எத்தனை கஷ்டங்கள் வந்தாலும் சரி, இதற்காக எத்தனை உயிர்கள் போனாலும் சரி, மாணவர்களிடையே கட்டுப்பாடு, கண்ணியம், கடமை என்பதைக் கொண்டுவந்தே ஆகவேண்டும்.

அடுத்து, விற்பனை வரியில் இந்த ஆண்டு சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்ததின் காரணமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வரக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதே நேரத்தில் ஹைகோர்ட்டில் போடப்பட்ட கேசில், வியாபாரிகளுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு எடுக்கப்பட்ட கணக்குகள் என்ன ஆகிறது, இதன் மூலமாகக் கிடைக்கவேண்டிய வருமானங்கள் என்ன ஆவது என்பதைப் பற்றிச் சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கணக்குகளை எடுப்பதற்கு மெயின் ஆக்டில் வழிவகை செய்யப் படவில்லை

2nd March 1965] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

என்றும், பின்னால் பிரவிலோவில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது போதாது என்றும் ஹைக்கோர்ட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் அதிகாரிகள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாக வேண்டிய திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் ஏமாந்தவர்கள் மட்டும் தான் வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையையும் மற்றவர்கள் சாமர்த்தியசாலிகளாகவும் மாறிவிடக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்பட்டுவிடும். அதோடு முக்கியமாக சேல்ஸ்டாக்ஸ் அதிகாரிகள் ஏற்படும், அதோடு தொடர்ந்து பதுக்கல் வேலையும் நடந்து கொண்டிருக்கும். ஆகவே உடனடியாக சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் போடுகிற சட்டத்தை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்குப் போலீஸ்காரர்களைத்தான் எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இப்போது ஓரளவுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம். அதோடு முக்கியமாக அவர்களுக்கு சில வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. போலீஸ் கான்ஸ்டபிளுக்கு சைக்கிள் கொடுக்கவேண்டும். இப்போது கொடுக்கப் பட்டுவரும் பாட்டா முதலியவைகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக யார் கேஸ் போடுகிறார்களோ அவர்களுடமே டாக்சியை கொண்டு வர சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ பிறத்தியாருடைய தயவைத்தான் தேடவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நாம் நிவர்த்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கான்ஸ்டபிள்களுக்கு சைக்கிள் கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதே போன்று தான் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு மோட்டார்-பைக் கொடுக்க வேண்டியது மிக அவசியம். திடீரென்று ஏதாவது ஒரு இடத் திற்குக் குற்றங்களைப்பற்றி விசாரிக்கப் போகவேண்டுமென்றால் பஸ்ஸைத் தான் எதிர்பார்த்து இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. பஸ்ஸில் டிக்கட் ஓவர் ஆகிவிட்டால் யார் வந்தாலும் ஏற்றுவதில்லை. அரைடிக்கட் கூடக் கூடுதலாகப் போட மாட்டார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு மோட்டார்-பைக் இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இப்போது அவர்களாகவே வாங்கிக் கொள்வதென்றால் அதுவும் மிகக் கஷ்டம். இப்போதுள்ள விலையில் மோட்டார்-பைக்-க்கு 3,000, 4,000 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி போன்றவற்றில் பீல்ட் ஆபீசர் போன்றவர்களுக்கு மோட்டார்பைக், இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு கார் போன்றவைகள் எல்லாம் வாங்க உதவி செய்கிறார்கள். அந்த முறையில் தங்களுடைய வேலைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் செய்வதற்கு, குற்றங்கள் நடந்தால் உடனடியாகப் போய் கண்டுபிடிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் அளவில், போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களுக்கு சைக்கிள்களும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு மோட்டார் பைக்கும், சூப்ரண்டிங் ஆஃப் போலீஸ்-க்கு ஜீப் வசதியும் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [2nd March 1965]

கொள்கிறேன். அவர்கள் டிவிஷன் பூராவும் சுற்றிப் பார்க்க கொஞ்சம் வசதி இருந்தால் நல்ல முறையில் செய்யலாம். கார் இருந்தால் வைத்துக்கொண்டு போகலாம், இல்லையென்றால் அங்கு இருக்கக் கூடிய பெரிய மனிதர்களை எதிர்பார்க்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தை உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆபீசர்களுக்கு ஓரளவுக்கு என்.ஜி.ஓ. என்று பாராமல் எல்லோருக்கும் கிராக்கிப் படியானது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி எல்லோரும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் இன்றைக்கு இருக்கும் பொருளாதாரத் திட்டத்தில் இன்னமும் விலையைக் குறைக்க முடியும் என்று யாராவது சொல்லுவார்களேயானால், அவர்கள் பொருளாதாரத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பேசுகிறார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். நம் நாட்டில் இருக்கிற விலைவாசியையும், மற்ற நாடுகளில் இருக்கிற விலைவாசிகளையும் பார்த்தால் மலைக்கும் மடுவுக்குமாக இருக்கிறது. அதே முறையில் காலத்திற்கு ஏற்றாற் போல பஞ்சப்படியை உயர்த்தலாமே தவிர விலையைக் குறைக்கலாம் என்று யாரும் எண்ண முடியாது. நெல் விலையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் நெல்லை உற்பத்தி செய்வதற்கு என்ன செலவு ஆகிறது? எவ்வளவு உரம் போட வேண்டியிருக்கிறது? முன்பு ஒரு நாளுக்கு 8 அணு கூலி கொடுத்தால் போதும். இன்று 2 ரூபாய் கூலி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த முறையில் செலவு செய்து நெல்லை உற்பத்தி செய்து விற்கும்போது அதற்கெல்லாம் கட்டுபடியாகக் கூடிய நிலையில் விலை இருந்தால் தான் மேற்கொண்டு விவசாயிகள் சாகுபடி செய்வதில் இறங்குவார்கள். இல்லையென்றால் சாகுபடி செய்வதை நிறுத்தி விட்டு நிலத்தைத் தரிசாகப் போட்டு விடுவார்கள், அதைக் கவனிக்கவேண்டும். அந்த முறையிலே இன்றைக்கு எல்லோருக்கும் பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல, நான் ஈவினிங் காலேஜ் வேண்டுமென்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஏனென்றால் நான் 2-3 பள்ளிகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் அதனுடைய அவசியம் எனக்குத் தெரியும். எல்லோரும் படிக்க விரும்புகிறார்கள். வடநாட்டில் ஈவினிங் காலேஜஸ் வைத்திருப்பதன் காரணமாக எல்லோரும் எம்.ஏ., பி.எல்., எல்லாம் படிக்கிறார்கள், வேலை நேரம் போக மற்ற நேரங்களில் படிக்க வசதி ஏற்படும், ஏனென்றால் குடும்பக் கஷ்டத்தை உத்தேசித்து உடனடியாக வேலைக்கு போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதால் பலர் படிக்காமல் போகலாம். படிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மானவனாக இருக்கும்போது தான் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. எந்த வயதிலும் தோன்றலாம். அந்த முறையில் படிக்க ஈவினிங் கல்லூரி வைக்கப் போவது பற்றி நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

அதோடு இன்றைக்கு வருமானத்திற்கு, இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளை இப்போது கவனித்தால் நல்ல முறையில் மேற்கொண்டு வருமானம் வரும். எங்கு பார்த்தாலும் இல்லிசிட் டாக் சிஸ் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. போர்டு போட்ட டாக்ஸி என்றால்

2nd March 1965] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

மைலுக்கு ஒரு ரூபாய். சென்னை நகரத்தில் நான் சொல்ல வில்லை, மற்ற தாலுகா, முனிசிபல் லெவலில் எந்த நகரத்திலும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் 20—30 டாக்கிகள் இருக்கின்றன. ஒரு டாக்கிக்குக் கூட வரி கொடுப்பது கிடையாது. இப்போது ரூம்பகோணத்தில் பார்த்தேன். அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் நன்றாக டிபெக்ட் செய்து அங்கு இருக்கக் கூடிய ஓட்டை கார் முதல் புதுக் கார் வரையில் எல்லாக் காரிலும் டாக்கி போர்ட் போட்டிருக்கிறார்கள். டிராஃபிக் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இந்த மாதிரி டாக்கிகளைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ஏனென்றால் சமயத்தில் அவர்களை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் அந்த முறையில் சமயத்தில் எடுத்துக்கொண்டு போவதால் தான் இப்படி விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய டாக்கிகளைக் கண்டுபிடித்து அவர்களும் டாக்ஸ் கட்டும் நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கக் கூடிய வரிகளை நல்லமுறையில் வசூல் செய்தால், இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கக்கூடிய துண்டு விழும் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு விட முடியும். எப்படி சிக்கனமாக நல்லமுறையில் வசூல் செய்யமுடியும் என்று அதைப் பற்றி ஆலோசித்து நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் ஜில்லாவில் பூச்சித் தொல்லை தாங்க முடியவில்லை. இந்த வருஷம் ஓரளவு நல்ல கண்டுமுதல் எதிர் பார்த்தோம். ஆனால் கட்டைச்சம்பா நெல்லுக்கு பூச்சி வந்து எல்லாமே குறைவாகப் போய்விட்டது. கிஸ்தி பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. கிஸ்தியைக் கொஞ்சம் உயர்த்தி வைத்திருக்கிறோம். எந்த அளவுக்குக் கட்டவேண்டியிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது 6-ல் ஒரு பங்காக இல்லை, 4-ல் ஒரு பங்காக ஆகி விட்டது. அப்படி இருக்கும்போது அந்தப் பூச்சியைப் போக்க என் வயலில் மருந்து அடித்தால், அடுத்த வயலுக்குச் சொந்தக் காரரிடத்தில் பணம் இல்லையென்று அடிக்கவில்லையென்றால், பூச்சி களைவதும் அங்கு வந்து சேர்த்து விடுகின்றன. குடி மராமத்து செய்வது போல ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் அதற்கு வேண்டிய மருந்து கொடுத்து, மெஷின் வைத்து எல்லா வயலிலும் மருந்து அடிக்கக் கூடிய நிலையைக் கொண்டுவரவேண்டும். இப்போது எங்கள் பகுதியிலே 2—3 மெஷின்கள் வந்திருக்கின்றன. கொஞ்சம் முன் கூட்டி வேலை செய்தவர்களுக்கு மெஷின் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இல்லாமல், நிலங்களில் அடிக்கப் போதுமான யந்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு, யூனியனிலிருந்து அடித்து, குடி மராமத்து மாதிரி வசூல் செய்துகொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சையில் ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஒன்றும் கிடையாது. எல்லா ஊரிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே டெக்ஸ்டைல் மில் என்று ஆரம்பித்தோம், அதுவும் நடப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சர்க்காரே முன் வந்து ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்பித்தால், 6 மாதங்கள் சாகுபடி செய்ததைத் தவிர மற்றப்படி வேலை இல்லாமல்

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [2nd March 1965]

சும்மா இருப்பதால் ஏற்படக் கூடிய பல இடைஞ்சல்களைப் போக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அது நம்முடைய தொழில் அமைச்சருடைய ஜில்லாவாகவும் இருக்கிறது. ஆகையால் என்னுடைய ஜில்லா என்று சொல்லுவதை விட அவர்கள் ஜில்லாவிலே உடனடியாக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். (டாக்டர் பா. நடராஜன் குறுக்கிடு) காவேரி டெல்டாவில் எண்ணை ஊற்று எடுக்கப்படுகிறதே என்றார். அதைக்கு மீசை முளைத்தால் சித்தப்பா. அதுபோல எண்ணை ஊற்று எடுக்கப்பட்டால்தானே இல்லாவிட்டால் அவை எல்லாம் உடனடியாக உருவாகுமென்று சொல்லமுடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பல வித நல்ல வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒரு தமிழக கலைக் கல்லூரி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒரு ரேஸ்டு செண்டர் ஆக்க கனம் முதல் அமைச்சர் அங்கு வந்தபோது ஒத்துக்கொண்டார்கள். இப்போதே பல பேர்கள் அங்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கக் கூடிய கண்ணகி சிலை மரப்பாச்சி மாதிரி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படித் தானா கண்ணகி இருந்தாள் என்று வருகிறவர்கள் கேட்கிறார்கள். அந்தக் கண்ணகி எப்படி இருப்பாள் என்பதை நல்ல சிலையாக உருவாக்கி வைத்து, அங்கே ரெஸ்ட் ஹவுஸ் ஏற்படுத்தி வரக் கூடியவர்கள் பார்ப்பதற்கும் தங்குவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவிலே பெக்பூலியர் ஆஃபீஸர்ஸ் இருக்கிறார்கள். இரிகேஷன் குமாஸ்தா என்று முழுக்கமுழுக்க எஸ்டிமேட் தயாரிப்பது, பிளான் வரையும் வேலை செய்பவர்கள் அவர்கள் தான். என்ஜினியர்கள் செய்யவேண்டியதை அவர்களே செய்கிறார்கள். போய்ப் பார்க்கிறார்கள், எஸ்டிமேட் தயாரிக்கிறார்கள், பிளான் போடுகிறார்கள் எல்லாம் செய்கிறார்கள். என்ஜினியர் கையெழுத்துப் போட வேண்டியதுதான் பாக்கி என்ற அளவுக்கு வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சம்பளமோ குறைவு ஆனது. நிரந்தரமான சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். அப்படி இல்லை. அவர்களுக்கு பென்ஷன் கிடையாது. அந்த மாதிரி வேலை செய்கிறவர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். 250 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலும், அதைச் சார்ந்து இருக்கிற சிதம்பரத்திலும் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. க்வாலிபிகேஷன் வேண்டுமென்று போடுங்கள். இருக்கிறவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்து செர்விஸ் கமிஷனில் ட்ரெய்னிங் கொடுத்தாவது அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் போடவேண்டும். அகில இந்திய போஸ்டல் டிபார்ட்மெண்டில் ஈ.டி.ஓ. என்று இருப்பது மாதிரி இருக்கிறது. நாம்

2nd March 1965]

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

இருப்பது வெல்ஃபேர் ஸ்டேட் என்று சொல்லி எல்லோருக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். வேலையையும் செய்து, விவிங் வேஜ் என்ற முறையில் உண்மையான ஊதியம் கொடுக்காமல் இருப்பது நியாயம் இல்லை. கனம் விவசாய அமைச்சரும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI S. NANJUNDA ROW : Mr. Deputy Speaker, Sir, I congratulate the Hon. Chief Minister for presenting a very welcome Budget. Though it is a deficit Budget, the Government have increased the dearness allowance of the N.G.Os. and the N.G.O. community including the Policemen as also the teachers have conveyed their thanks on behalf of themselves and their families. It is a great help to those poor families and I think that our Government richly deserves the thanks of the N.G.Os.

12-40
to
12-50
p.m.

It will be seen from the Budget speech that there has been an all-round progress in many fields and that progress has been acclaimed by everybody. Even though there was food scarcity in our State, our Government have overcome that difficulty and it is a matter for gratification that now we have returned to normalcy in the food front. Still I feel and wish to stress—because I represent a rural constituency and that too a very backward constituency—that schemes relating to food production, Small Savings Scheme, Family Planning Scheme, development of small-scale industries and cattle development should be concentrated in rural areas and unless those schemes are undertaken on a larger and wider scale, the rural areas cannot develop fully and there will not be much improvement among the rural communities. The Community Development Scheme requires re-orientation and revitalisation. I am sorry to state that the Community Development Projects have failed in their expectations. They should have concentrated on food production, small savings and such other schemes. Instead, they had taken more interest in only power-mongering and panchayat elections. Gandhiji gave us the inspiration to start these things. It was he who gave us the inspiration to establish Panchayat Raj. But, it has not been properly utilised. Panchayat Raj is slowly becoming a mockery. Still, there is time. We need not get despaired about the abuses. We will have to look ahead and we should try to revitalise the Community Development Projects and try to concentrate on the developmental activities to make village life a better life and village society a better society.

Though there has been an all-round progress in this State, I may perhaps be considered to be a little selfish if I referred to my own constituency which is a backward area. Just before I came to the Assembly, an ordinary villager told me that just like the revenue Jamabandi at the taluk-level, the Budget Session is Jamabandi at the State-level. He told me that just like the villagers used to get lots of things from the Sub-Collector who attended the taluk-level Jamabandi, I would get lots of things for my constituency at the

[Sri S. Nanjunda Row] [2nd March 1965]

State-level Jamabandi, viz., the Budget Session. I took it as a blessing from him. After coming here and after hearing the budget speech of the Hon. the Chief Minister yesterday, of course, I should not say that my constituency has been denied everything. We have got our minimum requirements. In the Fourth Plan under Irrigation Schemes, the Hon. the Chief Minister has been kind enough to give some gifts to the Madurai district, especially the poor, neglected areas of Oddanchattram and Dindigul taluk. We have got some good schemes like the Parappalar Scheme, Palai-Porandalar Scheme and the Marudayar Scheme. The backward areas of Madurai district will no doubt be grateful to our Hon. Chief Minister when these schemes are actually implemented. On behalf of my constituency, I request the Government to include the Kodavanar scheme also. I request that that scheme may be taken up immediately. It will not cost much. That is the only scheme which will give some benefit to my constituency. If this scheme is not implemented, I am afraid Veda sandur will not get anything substantial. I just crave the excuse and pardon of the House for detailing the requirements of my constituency alone. Of course, I know that there are greater problems which require our immediate attention and consideration. Still, I felt that I should make some representation about my own constituency also. I plead that a little more amenities should be given to the Veda sandur area. I request the Government to sanction the Ponds Scheme. It will enrich our resources for carrying on agricultural operations under more prosperous conditions. One Pond Scheme has been sanctioned in a part of my area, viz., the Palayam area. I, however, request that the Pond Scheme for Veda sandur area may also be sanctioned at an early date. There are many other things relating to my constituency which I can represent. I shall reserve my suggestions in that regard to a later occasion when the relevant Demands are taken up for consideration.

Now, I wish to make one representation to the Government, especially, to the Hon. the Minister for Industries. Our Industries Minister was kind and gracious enough to sanction a new spinning mill for my Veda sandur area. Though it has been sanctioned two years back, it has not yet been started. I request the Hon. Minister for Industries to use his good offices to see that the mill is started urgently, at least within one year, so that the benefits of the spinning mill may be enjoyed by the people of my area.

I now want to utilise the remaining time at my disposal for referring to some of the bigger problems that our State is faced with. To start with, I may just mention about the Students' demonstrations which took place last month. Of course, our Chief Minister had taken many steps to allay the fears of our student community and he had done a great service to Tamilnad by declaring that he would plead for the statutory provision in the Official Language Act for the continued use of English. But still, we will have to consider how the whole thing had happened, and how things took place. There is no use of looking back and ruminating over these things. But, we may have to look back and when we look back, it is for the

2nd March 1965] [Sri S. Nanjunda Row]

purpose of being careful in future and for the purpose of finding out how the errors took place and how those errors could be avoided. I feel that even though our Government took many precautionary measures and took many other steps to clear the doubts of the student community, the students were misled by eminent people including some Vice-Chancellors. I should not be accused of referring to those who are not present here. But, still, I feel that I should refer to some of the views expressed by them. Our Vice-Chancellors are very eminent philosophers and experienced people. Yet, it appeared as though their experience was wrong or they were inexperienced and the youth—I mean, the young students were right. Because, it has been stated by some people that the students fought for a noble cause and the student community deserved praise. Even some of our respected and learned friends like Mr. K. P. S. Menon who has been considered to be one of the greatest diplomats of our country have encouraged our students. Mr. Menon is reported to have stated that though the students themselves need not have taken to all these methods, they had fought for a noble cause. In my view, only such speeches have encouraged the student community. It looked as though the student community wanted to run a parallel Government. Of course, our Chief Minister was very bold and straightforward. He was very firm. Because of the firm action taken by him, the situation has been brought under control within three or four days. So far as our elder statesmen are concerned, I am very sorry to observe that they had become politicians and did not remain as statesmen. This applies also to our revered Rajaji whom we respect and whose portrait we all see every morning in this House with the words 'Great are his head and heart'. Of course, great were his head and heart. Are they still great now? I am not insulting him. I have my respect for him. Even day-before-yesterday, he is reported to have stated in one of his speeches in Kerala that the Congress and the Congress Government have forgotten Mahathma Gandhi. Does he remember Mahathma Gandhi? Did he make it clear that what the student community did was wrong? He has failed to do it. I am sorry to state that it looked as though Mahathma Gandhi, the Father of the Nation and Pandit Jawaharlal Nehru, the Moulder of the Nation had lived in vain. The methods adopted by the students in their recent demonstrations were not methods which THEY taught us. Gandhiji and Nehruji never asked the student community to take to wrong means. They had always been stressing that means should justify the ends. What were the methods adopted by the students? They took to violence. They took law into their own hands. Surely, this is not what Gandhiji taught us. All his life, he has fought for non-violence. Day-before-yesterday, I happened to witness a picture which is being screened in our City, depicting the life of Mr. Kennedy. It is a great film. It shows what Kennedy was. We can easily realise from that film that Mr. Kennedy was the leader of the youth. Wherever he went; a large number of young men surrounded him and wished to shake hands with him. Here, in our country, our Statesman have failed to inspire our youth.

[Sri S. Nanjunda Row] [2nd March 1965]

Of course, they inspired the youth but in a wrong direction and many things have happened. Neither our politicians nor our professors in the universities had sway over the youth at that time. When we, the politicians, went out, their shirts and dhoties were torn. When the professors went out, their houses were set on fire and they were insulted by removing their turbans and hats. This is all the story of the agitation. Now what to do? We have to look ahead. What can be done and what should be done? Somehow the University education has to be revitalised, just as the Community Development Scheme has to be revitalised to fulfil the targets and to remove poverty from our country and from the village folk. In the same way I feel that our University and secondary education must be revitalised. In this connection, I have a novel suggestion to make. Some M.L.As. and M.L.Cs. and a Minister should be set apart for each district and all the M.L.As. and M.L.Cs. headed by that Minister should go to each college and encourage the students by saying: 'Of course you have taken part in the Hindi agitation. But do not think of the past. You should mould your character in such a way as to enable you to engage in your future activities fruitfully.' I am not making this suggestion with reference to the agitation alone. I feel that as a permanent solution to the problem, all the responsible people in the country should take interest in moulding the character of the youth. Then only after finishing their studies, they could build our country and take charge of the Government later on. I do not think that the youths who participated in the recent agitation can take charge of the Government later on. They only wanted to run a parallel Government and they could not be put in charge of the Government because we know what inexperienced persons our youths are.

Then I want to refer to one other matter and then conclude my speech. Of course, Gandhiji and Nehruji were believers in non-violence and they brought Independence for us. I do not know how many persons still believe in non-violence but still non-violence is the only way and the only solution to our problems. If we are going to forget non-violence, what is going to happen to us. India has forgotten Buddhism but it has not been forgotten in other countries of the world. In the same way Gandhism is being forgotten here but it is resurrected in other parts of the world and persons like Rev. Martin Luther King, the Negro Leader of America who adopted non-violence means got Nobel Prizes. But here we forget Gandhiji and resort to violence. Is this the message that Gandhiji has given us? Is this the way that Gandhiji wanted us to live? Instead of following his message, we have resorted to violence. Of course, Gandhiji and Nehruji wanted that we should continue to maintain the good British traditions. But what are we doing now? In this connection, I want to make it clear that I am not pleading for Hindi. Let Hindi go but what about our Indian tradition and culture? Maintenance of our tradition and culture is important. We are preaching peace in other parts of the world but inside our State and the country there is no peace. So, if we want to develop

2nd March 1965] [Sri S. Nanjunda Row]

a good society, we must adhere to non-violence and it is only through non-violence that we can build our society on right lines. Thank you Sir.

* திரு. எஸ். சின்னையன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1-00 p.m.
கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும், 1965-66-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி, வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது நாட்டிலே இப்பொழுது, சென்ற ஆண்டிலும் சரி, இந்த ஆண்டிலும் சரி, நமக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் மிக அதிகம். பல சிக்கல்கள் நிறைந்த பிரச்சினைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. அவற்றில் உணவுப் பிரச்சினை மிக முக்கியமானது. அந்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்கு நமது அமைச்சர்கள் பல்வேறு காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் அதே நேரத்தில், வெகு கொடுமான புயல் ஏற்பட்டு, நமது அமைச்சர் களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் பெரிய சோதனை காலமாக இருந்தது. அப்படி அவர்கள் மனதெல்லாம் உணவுப் பிரச்சினை யையும் புயலால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதிலும் ஈடுபட்டு, அல்லும் பகலும் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, எந்த எந்த வகைகளில் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பது என்று கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும், அந்த நேரத்தில், இந்த நாட்டுக்குப் பாதகம் விளைவிக்கும் ஒரு கூட்டத்தார், இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் அக்கரையில்லாதவர்கள், மொழிப் பிரச்சினை யை முன்னுக்கு வைத்து, இந்த நாட்டிலே ஒரு அராஜகத் தையே ஏற்படுத்தும் நிலையில் இறங்கினார்கள். இத்தனை பிரச்சினை களையும் சமாளித்து, இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்டி, நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்திவந்ததற்காகக் கனம் முதல் அமைச்சரை நாம் பாராட்டிக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இத்தனை பிரச்சினைகளுக்கும் மத்தியில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக முன் நின்று நல்லவகையில் அவற்றைச் சமாளித்ததற்காக, பல கோயில்களிலும் அவர்கள் நீடுழி வாழவேண்டும் என்பதற்காக, அவர்கள் வாழ்வதோடு மட்டு மின்றி, இந்த நாட்டில் பாமரமக்களும், ஏழை எளியவர்களும் வாழ வேண்டியதற்காக அவர்களுடைய ஆட்சி நிலைத்து நிற்க வேண்டும் என்று, நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் உள்ள கோயில்களில் எல்லாம் பூஜைகள் நடத்தினோம். சமூக விரோத சக்திகள் தலை தூக்கி ஆட்சியைக் கவிழ்க்க, மாணவர்களைத் தூண்டி விட்டு, இந்த மொழிப் பிரச்சினையை முன்னால் வைத்து, பல கேடு களை விளைவிக்க முன் வந்தார்கள். என்னுடைய நகரத்திலும் ஒரு மாபெரும் புரட்சியே நடந்தது. அதை மாணவர்கள் செய்தார்களா என்று நன்றாக ஆராய்ந்து அலசிப் பார்க்கும் போது இல்லை மாணவர்கள் அமைதியாகத் தங்களுடைய கோஷங்களை எழுப்பினார்கள், தங்களுடைய விருப்பங்களையும் வெறுப்பு களையும் தெரிவிக்க அமைதியாக ஊர்வலங்கள் நடத்திச் சென்றார்கள், காலையிலே பத்து மணிக்கு எல்லோரும் ஒன்று கூடி தெருத் தெருவாக ஊர்வலம் வந்தார்கள். அப்பொழுது ரெவின்யூ அதிகாரிகளும், போலீஸ் அதிகாரிகளும், மற்ற அதிகாரிகளும், 'நீங்கள் உங்கள் எதிர்ப்பை அமைதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுங்கள்'

[திரு. எஸ். சின்னையன்] [2nd March 1965]

என்று சொன்னதற்கு இணங்க அவர்கள் அமைதியாக நடந்து கொண்டு போய்விட்டார்கள். இது காலையில் நடந்தது. ஆனால் மத்தியானத்திற்குப் பின்னால், இந்த நாட்டிலே இருக்கிற, நாச சக்திக்காரர்கள், அந்த நகரத்தில் இருக்கும் பொருள்களைக் கொள்ளை அடிக்க வேண்டும், சொத்துக்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இப்படிப்பட்ட மாபாதகமான செயலில் ஈடுபட்டார்கள். நான் வெட்கப்படுகிறேன். இவர்கள் டின்களில் சாராயத்தை கொண்டு வந்து குடித்துவிட்டு, ஊர்வலமாகச் சென்று தீ வைப்பது, நாசம் செய்வது முதலான செயல்களில் ஈடுபட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு வெட்கப்பட்டேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு கும்பல் இந்த நாட்டில் இருக்க லாயக்கா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், என்று பொது மக்களையும் அரசாங்கத்தையும் கேட்கிறேன். அந்த அளவுக்குக் கல்கங்கள் அங்கே நடந்தன. அந்த ஊரில் இருக்கும் ரெவின்யூ அதிகாரிகள், போலீஸ் அதிகாரிகள், சாமார்த்தியமாக சமாளித்து ஒரு உயிர்கூடப் போகாத வகையில், நல்ல முறையிலே சமாளித்திருக்கிறார்கள். நான் ஊரில் இல்லை. என் வீட்டைத் தாக்க வந்தவர்களின் கூட்டம் 300 இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அத்தனை பேர்கள் என் வீட்டைத் தாக்குவதற்காக வந்தார்கள். அதைப் போலீசார் சமார்த்தியமாகச் சமாளித்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு மோசமான நிலை அன்று இருந்தது. மாணவர்களா அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள் என்று நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாணவர்கள் அப்பாவிகள். அவர்களைத் தாண்டிவிட்டு இவர்கள் மத்தியானத்திலேயே சாராயத்தைக் குடித்துவிட்டு வந்து இம்மாதிரியான காரியங்களையெல்லாம் செய்ய முன்வருவார்களானால், அவர்களுடைய விஷயத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மந்திரிசபையும் மிகவும் தீவிரமாக இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்த நிலையை இப்படியே விட்டுக் கொண்டு போனால் இந்த நாட்டில் நல்லவர்கள் வாழ முடியுமா? இந்த நாட்டிலே நல்லவர்கள் உலவுவார்களா? நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறவர்களைத்தான் அவர்கள் விட்டு வைப்பார்களா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவ்வளவு மோசமான நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலை அனைத்தையும் சமாளித்து இன்று ஒரு நல்ல நிலையான, நீதியான அரசாங்கத்தை உருவாக்கியதற்காக மந்திரி சபையிலுள்ள அனைவரையுமே நான் பாராட்டுகின்றேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. இந்த பட்ஜெட்டிலே பல நல்ல காரியங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. வருஷா வருஷம் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், முந்தைய ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அபிவிருத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் நல்ல பல காரியங்கள் மேலும் மேலும் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டே இருக்கின்றன. நாளுக்கு நாள், மாதத்திற்கு மாதம், வருஷத்திற்கு வருஷம் நமது மாநிலம் முன்னேற்றப் பாதையிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

2nd March 1965] [திரு. எஸ். சின்னையன்]

விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், சிறு பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு இதற்கு முன்னால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுத்து வந்ததை, இப்பொழுது ஐயாயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையை மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி அடைபச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் தொகையை உயர்த்த முன்வந்திருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, உர விநியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, ஆங்காங்கு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கெல்லாம் உரம் நல்ல முறையில் கிடைக்கவேண்டும், விநியோகம் செய்வதிலே தங்குதடை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விநியோகத்திலும் எந்த விக்கிளமும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான சமயத்தில் உரம் கிடைப்பதில்லை என்ற குறைபாடு பொதுவாக இருந்து வருகிறது. இதைத் தீர்க்கும் வகையில் நமது அரசு முன்வந்து, தங்குதடையில்லாமல் உர வகைகள் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். ரசாயன உரங்களை உபயோகப்படுத்தினால் நிலத்தின் தரம் கெட்டுவிடும் என்றெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டிருந்த காலம் ஒன்று இருந்தது. இப்பொழுது விவசாயிகள் ரசாயன உரம் உபயோகிப்பதில் உள்ள நன்மையைத் தெரிந்துகொண்டுவிட்டார்கள். ரசாயன உரம் போட்டால் நல்ல விளைச்சலைக் காண முடிகிறது என்ற எண்ணம் விவசாயிகள் மத்தியில் இப்பொழுது பரவலாக ஊன்றி வருகிறது. அவர்களுக்கு இந்த, எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் ரசாயன உரங்கள் அவர்களுக்குத் தாராளமாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்று வண்டியில் வைத்து ரசாயன உரங்களை விநியோகம் செய்வதைப் போல, எங்கெங்கே விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் சுற்று வண்டி மூலமாக விநியோகம் செய்யவேண்டும். யார் யார் இந்த உரத்தை உபயோகிக்க முன்வருகிறார்களோ யார் யார் இந்த உரத்தை விரும்பி வாங்க முன் வருகிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த உர வகைகளை விநியோகம் செய்யலாம் என்ற திட்டத்தை வகுத்து, எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த முன்வருவார்களானால், விவசாயிகள் இன்னும் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். ஆகையால், ஆங்காங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு, எந்த எந்தப் பகுதிக்கு எவ்வளவு மூட்டை தேவை, அவற்றை எப்படி எல்லாம் விநியோகம் செய்தால் விவசாயிகளுக்குத் தாராளமாகக் கிடைக்கும் என்ற புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து, சுற்று வண்டிகள் மூலம் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எங்கள் பக்கத்தில் புரட்டாசி மாதத்தில் நாற்று நடுவார்கள். புரட்டாசி மாதம் நாற்று நட்ட, ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னால் உரங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பார்த்து, நெல் விவசாயம் அதிகமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற இடங்களில் இந்த உரத்தை விநியோகம் செய்யலாம். அந்த இடங்களுக்குச் சுற்று வண்டி மூலமாக உரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். சின்னய்யன்] [2nd March 1965]

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கத் திட்டத்திலே கூட்டுறவுப் பண்ணைகளின் மூலமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதும் நம் முடைய அரசினுடைய முக்கிய நோக்கமாக இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், சில கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் எனக்குச் சற்று வேதனையாகக் கூட இருக்கிறது. இப்பொழுது ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நானும் சமீபத்தில் ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணை ஆரம்பிக்க உத்தேசித்து, அதுவும் சாங்ஷன் ஆகி, நடைமுறைக்கு வர இருக்கிறது. தேவையான பணத்தையெல்லாம் பெற்று, பாங்கிலே கட்டிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். அதற்கான அதிகாரியும் வந்து விட்டார். கூடிய சீக்கிரம் அந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணை இயங்க ஆரம்பித்துவிடும். இதற்கு முன்னால் அந்த ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் ஏன் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை என்பதற்கான காரணத்தை நான் யோசித்தேன். அந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணைக்குத் திட்டம் வகுக்கின்றபோது, இருந்த நிலைக்கும், இப்போதைய நிலைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. மாடு வாங்குவதற்காக 400 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு விவரம் தெரிந்திருக்கும். ரூ. 400 கொடுத்து வாங்குகிற மாடுகள் எத்தனை வருஷங்கள் உழைக்கும் என்பதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தைத் தயார் செய்கின்றபோது மாட்டுக்காக ரூ. 400 என்று நிர்ணயித்திருப்பது எப்படி என்று தெரியவில்லை. ரூ. 400-க்கு ஒரு மாடுதான் வாங்க முடியும். ஒரு ஜோடி மாடு வாங்க 800 முதல் ஆயிரம் ரூபாய் வரை ஆகும். அப்படி வாங்கி விவசாயம் செய்தால்தான் விவசாயம் ஓரளவுக்கு ஒழுங்காக இருக்கும். கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணையில் ரூ. 400-க்கு ஒரு ஜோடி மாடு வாங்கி விவசாயம் செய்வதென்றால் விவசாயம் எந்த முறையில் நடைபெற முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு ஏகரா ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதம் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு ஏகரா புஞ்சை நிலத்தை ரூ. 100 செலவில் எப்படி நஞ்சையாக மாற்ற முடியும்? புஞ்சையை நஞ்சையாகக் கொண்டுவருவதற்கு, ஏகரா ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாயாவது செலவாகும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைந்து செலவழித்தால் எப்படி ஒரு சமமான பூமியாக நஞ்சை பூமியாகக் கொண்டுவர முடியும்? ஆகையால், கூட்டுறவுப் பண்ணை சம்பந்தமாக உள்ள சட்ட திட்டங்களையெல்லாம் அரசு மறு பரிசீலனை செய்து, இப்போதுள்ள நிலைக்குத் தக்கபடி விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால், கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறும், அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியை இன்னும் அதிகமாக்க முடியும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் எடுத்துக் கொண்டால் பல கட்டிட வேலைகளை தேசிய நெருக்கடியின் காரணமாக நிறுத்தி வைத்திருந்தார்கள். இப்போது அந்த விதி

2nd March 1965] [திரு. எஸ். சின்னய்யன்]

களை எல்லாம் தளர்த்தி அந்தக் கட்டிட வேலைகளை எல்லாம் இப்போது ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்லியிருப்பதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் ஐந்தாறு வருஷங்களாக—நாமக்கல் நகரத்தில் அது ஒரு பெரிய தாலுகா, டெபுடி கலெக்டர் இருக்கக்கூடிய இடம்—அந்த தாலுகாவில் இருக்கிற ஹெட் குவார்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி ஏதோ ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறதே தவிர அதை அபிவிருத்தி செய்ய மார்க்கம் இல்லாமல் இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது. அங்கே செய்யப்பட வேண்டிய பல காரியங்கள் தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது அந்த உத்தரவு தளர்த்தப்பட்டு அதை அபிவிருத்தி செய்ய பல நல்ல திட்டங்கள் உருவாகி இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அந்த வேலைகளை உடனடியாகத் துவங்குவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் வழிவகை செய்யப்பட்டு இருப்பதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் குறிப்பாக நாமக்கல் நகரத்தில் நிறுத்தப்பட்ட வேலைகளை உடனடியாகத் துவங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மற்ற நாடுகள் எல்லாம் பாராட்டக்கூடிய முறையில் வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதே சமயத்தில் நாமக்கல் வில் ஒரு கல்லூரியை அமைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு, வசதி இருக்கிறது. அதன் சுற்று வட்டாரத்தில் பல உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்த நகரத்தில் ஒரே ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி தான் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இட வசதி போதவில்லை. அதற்காக ஒப்பீடு முறையில் வகுப்புகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக மாணவிகள் இரவு பத்து மணிக்குக்கூட வீட்டிற்குத் திரும்ப வேண்டிய நிலை ஏற்படுமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அந்தக் குழந்தைகளின் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே இவ்வாண்டே அந்தக் பள்ளிக்கு வேண்டிய இட வசதி செய்து கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். என்னுடைய பெண்ணே ஒரு நாள் மாலை மிகவும் நேரம் கழித்து வந்தாள். “ஏன் அம்மா இப்படி வருகிறாய்?” என்று கேட்டதற்கு இப்போது மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ள பள்ளி நேரம் இது தான் என்று சொன்னாள். இப்படி குழந்தைகள் இரவு நேரம் கழித்து வருவதைத் தவிர்க்க அந்தப் பள்ளிக்கு கட்டிடம் கட்ட நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் ராட்சத வேகத்தில் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதைக் கண்டிப்பாகச் சொல்லலாம். மற்ற மாநிலத்தவர்கள் பாராட்டுகிற, பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு நாம் முன்னேறி இருக்கிறோம். இன்றைக்கு விவசாயத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, தொழில் துறையாக இருந்தாலும் சரி மின்சாரம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

[திரு. எஸ். சின்னப்பன்] [2nd March 1965]

இன்றைக்கு மின்சார வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதனாலேயே பல சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற எண்ணம் பலருக்கு வளர்ந்து வருகிறது. அதுவும் இவ்வாண்டு விவசாயத் துறையில் இரண்டு லட்சத்து முப்பதாயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கொடுக்கப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் பாராட்டுவதற்குரியதுதான். விவசாய மக்களும் பாராட்டுவார்கள். மகிழ்வார்கள். இவ்வாண்டு பிரசங்கம் என்பகுதியில் இருக்கிற விவசாய மக்களுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். மிக மிக ஆழமான கிணற்றில் இருக்கும் தண்ணீர் சுச்சைத் தட்டியவுடன் குப்பு குப்பென்று வெளியே பாய்வது என்றால் அதைப் பார்த்து மகிழாமல் யார் இருக்க முடியும். ஆகவே இது விவசாய மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் விஷயம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் இதில் ஒரு சின்ன பிரச்சினை இருக்கிறது. இப்பொழுது இரண்டு லட்சத்து முப்பதாயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்கிறோம். இதற்கு முன்னாலே இந்தக் கிணறுகளில் இருந்து தண்ணீர் எப்படி வெளியே வந்தது? இதை யார் மூலம் பாய்ச்சினார்கள்? இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் எங்கே? அவர்கள் நிலைமை இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இதைப்பற்றிக் கடந்த மூன்றாண்டுகளாகவே நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறேன். கிணறுகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்க முன்வந்திருப்பதன் காரணமாக இதுவரை தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்காகப் பறி தோப்பரை போன்றவற்றைச் செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் ஹரி ஜனங்கள், அந்த தொழிலாளர்கள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் சேலம், கோயம்பத்தூர் ஜில்லாக்களில்தான் அந்தத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் தேடித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் தங்களுடைய குறைகளை அவர்களால் முறையாக அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துச்சொல்ல முடியாமல் அவர்கள் மிக்க வேதனைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க நம்முடைய அரசு நல்ல மாற்றுத் திட்டங்களை வகுத்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1-30
p.m.

பொதுவாக இந்த பட்ஜெட் நல்ல உயர்ந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு பட்ஜெட்டிலே சேலம் இரும்புத் தொழில் சீக்கிரத்தில் அமைக்கப்படும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எங்கள் ஜில்லாவிற்கே ஒரு வரப்பிரசாதம். இதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆகையால் இப்படி இவ்வாண்டு நமது வாவுசெலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பாராட்டுவதற்கும், போற்றிப் புகழ்வதற்கும் உரிய அம்சங்கள் தான் இருக்கின்றன என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.